

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕТВА І ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

«Допущено до захисту»:

Завідувач кафедри образотворчого мистецтва

_____ Ольга ШКОЛЬНА

Протокол № ____ від «__» _____ 2025 р.

ПРИХОДЬКО ДАРИНА СЕРГІЇВНА

ТРАДИЦІЙНІ ОБРАЗИ КОРЕЙСЬКОЇ МІФОЛОГІЇ У
ЖИВОПИСІ ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

Кваліфікаційна робота бакалавра зі спеціальності

023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація

Керівник творчої частини дипломної роботи:

Попінова Оксана Миколаївна, старший викладач кафедри образотворчого мистецтва

Керівник науково-дослідної частини дипломної роботи:

Коновалова Ольга Володимирівна, канд. мистецтвознавства, доцент кафедри образотворчого мистецтва

Київ – 2025

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ І. ОБРАЗИ КОРЕЙСЬКОЇ МІФОЛОГІЇ В ІСТОРИКО-ХУДОЖНЬОМУ КОНТЕКСТІ.....	7
1.1. Корейська міфологія: особливості сюжетно-образної системи.....	7
1.2. Образи легенд і переказів у традиційному мистецтві Кореї	15
1.3. Інтерпретація традиційних образів корейської міфології у сучасному живописі: основні тенденції та стилістичні підходи	24
Висновки до першого розділу.....	31
 РОЗДІЛ ІІ. ТВОРЧА РОБОТА «ЖІНОЧИЙ ОБРАЗ У КОРЕЙСЬКІЙ МІФОЛОГІЇ».....	 33
2.1. Аналіз творів провідних митців, пошуки композиції й колориту.....	33
2.2. Робота над ескізами, виконання картону.....	43
2.3. Етапи створення живописного полотна.....	45
Висновки до другого розділу.....	48
ВИСНОВКИ.....	49
СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ.....	51
ДОДАТКИ.....	57

ВСТУП

Мистецтво відображає культурну ідентичність та духовні цінності народу, слугуючи своєрідним містком між минулим і сьогоденням. Протягом усієї історії воно черпало натхнення з міфів, легенд і ритуалів, переданих із покоління в покоління.

У ХХІ столітті спостерігається зростання інтересу до національних традицій, що стимулює художників звертатися до міфологічних мотивів. У сучасному глобальному мистецькому просторі триває переосмислення та адаптація традиційних образів, які отримують нові інтерпретації в умовах сучасності.

Корейська міфологія, багата символікою та яскравими образами, стає важливим джерелом натхнення для митців, які гармонійно вплітають ці елементи у свої роботи. Завдяки цьому традиційні мотиви знаходять нове життя, створюючи діалог між культурною спадщиною і сучасним світом. Багато божеств, духів та фольклорних персонажів корейської традиції отримують сучасне трактування, яке вписується в контекст глобалізації та змін у суспільному світогляді. Зацікавлення корейською культурою знайшло відображення і в київському сучасному просторі.

Для поглибленого аналізу культурного контексту та візуальної репрезентації певних образів у межах дослідження відвідано виставку, присвячену корейському традиційному одягу – ханбоку. Захід проходив у головному корпусі Київського столичного університету імені Бориса Грінченка. Показ забезпечив можливість ознайомлення з автентичними зразками корейського національного костюма, який являє собою важливу складову культурної спадщини Кореї. Участь у цій події стала вагомим компонентом дослідницького процесу, оскільки сприяла інтеграції теоретичних знань із практичним досвідом. Зокрема, дозволила глибше

осягнути культурні коди та символіку, що формують основи корейської традиції.

Питання походження та розвитку корейських міфів розглядали Юн Сок Юн, Юнхі Хонг, Бет Мак Кіллоп; а вплив релігійних традицій на формування символіки корейської міфології – Інсу Чо, Хонгхьон Кім, Вуллім Кім, Со-хьон Квон, Донгсу Мун, Унсок Сонг, Хьон Ань. Візуальні аспекти шаманських картин, їх зв'язок із міфологічною традицією та релігійними практиками аналізував Лорел Кендалл. У сфері сучасного мистецтва у вивчення інтерпретації корейських міфологічних мотивів зробили Кім Чхе-вон, Кім Лі-на. Авторське осмислення традиційних корейських сюжетів у своїх роботах представив художник Чже Хьок. Проте, українськими науковцями корейське мистецтво досліджено недостатньо ґрунтовно.

Типологію сюжетів у корейських народних казках вивчала О. Кінджибала. Лінгвопрагматичний аспект космогонічних уявлень у корейських міфах вивчала П. В. Мозохіна. Національну специфіку корейської дитячої літератури ХХ століття досліджувала Ю. О. Могилко. Корейські етнонаціональні мистецькі традиції в Україні на прикладі ансамблю танцю «Тораді» досліджувала І. Кдинова, а міфологічних персонажів у спортивно-художніх дійствах сучасної культури стали об'єктом аналізу О. Мащенко. На сьогодні недостатньо уваги приділено також аналізу адаптації традиційних корейських міфологічних образів у сучасний живопис.

Актуальність дослідження. Актуальність теми дипломної роботи зумовлена не лише внутрішньою потребою збереження та переосмислення культурної спадщини Кореї, але й зростаючим інтересом до корейської культури у світі загалом. У контексті глобалізації, де корейська культура набуває все більшої популярності, дослідження традиційних міфологічних образів стає важливим інструментом для трансляції автентичного аспекту

корейської ідентичності. Традиційні образи зазнають трансформацій, набуваючи нових інтерпретацій та сенсів, а сучасні художники активно експериментують із міфологічними мотивами, поєднуючи їх із новими матеріалами, концепціями та стилями, створюючи унікальні твори, що відображають сучасне сприйняття світу.

Важливо зазначити, що інтерес до корейської міфології не обмежується лише корейськими митцями. Зарубіжні художники також все частіше звертаються до цих образів, що свідчить про їх універсальну привабливість та здатність до міжкультурного діалогу. Проте, однією з ключових проблем є збереження автентичності традиційних мотивів у процесі їхньої адаптації до сучасних естетичних та концептуальних вимог. Художники, прагнучи виразити актуальні соціальні та культурні питання, часто вдаються до вільної інтерпретації міфологічних сюжетів, що може призвести до спотворення їхнього первісного значення. Тому саме дослідження цього аспекту є актуальним.

Об'єкт дослідження: образи корейської міфології у живописі XXI століття.

Предмет дослідження: художньо-змістові аспекти інтерпретації традиційних образів корейської міфології в живописі зазначеного періоду.

Мета дослідження: визначити особливості художньої інтерпретації традиційних образів корейської міфології та їх трансформації під впливом сучасних мистецьких тенденцій.

Завдання дослідження:

- дослідити фольклорний вплив на формування міфологічної символіки;
- простежити особливості інтерпретації основних міфологічних персонажів у корейському живописі;
- обґрунтувати основні тенденції та стилістичні підходи до інтерпретації корейської міфології у живописі XXI століття;

- проаналізувати творчість сучасних художників, що звертаються до теми корейської міфології: стилістичні прийоми, тематику та художні засоби.

Теоретичне значення роботи полягає в дослідженні трансформації традиційних міфологічних образів у сучасному корейському живописі, виявленні основних тенденції та стилістичних підходів до їхньої інтерпретації.

Практичне значення роботи становлять її результати, висновки і положення, які сприятимуть розвитку та поглибленню розуміння адаптації традиційних образів до контексту сучасного мистецтва. Даний матеріал стане у нагоді митцям, фахівцям і аматорам, зацікавленим у створення східних образів як в царині класичного мистецтва, так і в створення сучасного контенту – відео-ігор, фільмів, серіалів та анімаційних стрічок, тощо. Окрім того, результати дослідження можуть бути використані в педагогічній сфері для розробки навчальних матеріалів та програм з історії мистецтва та культурології.

Методи дослідження. Для досягнення мети і розв'язання поставлених завдань на різних етапах дипломної роботи застосовувався комплекс наступних методів: з філософського блоку – герменевтичний дозволив ґрунтовно інтерпретувати твори різних видів мистецтва; з історичного блоку – історико-порівняльний (компаративний) дозволив шляхом порівняння встановити схожість та відмінність досліджуваного матеріалу, історико-культурний, завдяки якому визначено характеристику історичного колориту твору. Метод мистецтвознавчого аналізу було спрямовано на опис та аналіз творів мистецтва.

Структура науково-дослідної частини. Дипломна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаної літератури і додатків. Основний зміст викладений на 50 сторінках. Загальний обсяг роботи – 71 сторінка.

РОЗДІЛ І. ОБРАЗИ КОРЕЙСЬКОЇ МІФОЛОГІЇ В ІСТОРИКО-ХУДОЖНЬОМУ КОНТЕКСТІ

1.1. Корейська міфологія: особливості сюжетно-образної системи

Корейська міфологія є унікальним поєднанням шаманських, буддистських і конфуціанських елементів, що формувалися протягом століть під впливом релігійних традицій та історичних змін. Вона охоплює міфи про створення світу, богів, духів, героїв, демонів, а також численні народні легенди та епічні розповіді. Сюжетно-образна система корейської міфології вирізняється глибоким зв'язком із природою, космологічними концепціями та народними уявленнями про баланс між духовним і матеріальним світами [10].

Однією з центральних тем корейської міфології є походження світу. На відміну від інших східно-азійських міфологічних традицій, корейська міфологія не має чітко сформованого міфу про створення всесвіту, однак містить історії про божественне походження перших правителів і героїв [33].

Один із найвідоміших корейських міфів – легенда про Тангуна. (див. Додаток 1, рис. 1.1). Вона розповідає про те, як син небесного бога Хванін – Хванун спустився з небес на гору Пектусан, щоб правити світом. Хванун дав людям закони, навчив їх сільському господарству, ремеслам і мистецтвам. Одного разу ведмедиця і тигр попросили його перетворити їх на людей. Вони мали 100 днів жити в печері та їсти лише часник і полин. Тигр не витримав, а ведмедиця стала жінкою, яка народила Тангуна – засновника першої корейської держави Гочосон. Цей міф поєднує шаманські, анімістичні та соціально-політичні елементи. Він пояснює божественне походження корейського народу, підкреслює важливість терпіння, а також відображає роль гір і природи у світогляді корейців [41].

Корейська міфологія містить велику кількість богів, духів і демонів, що відіграють важливу роль у народних віруваннях.

Одним із найважливіших божеств є Самсін Хальмоні – богиня народжуваності та захисниця дітей. Вона уособлює материнську турботу та часто зображується як стара жінка, що наглядає за новонародженими та їхніми матерями. У корейському шаманізмі Самсін Хальмоні відіграє ключову роль у ритуалах, пов'язаних із сімейним благополуччям [5].

Ще одним важливим божеством є Чілсон (Сім зірок Великої Ведмедиці) – символ довголіття, удачі та гармонії. Вірування в Чілсон поширене в корейському шаманізмі та буддизмі, а священні ритуали на честь цього божества проводяться й досі.

Окреме місце в міфології займають гірські духи – Сансін. Кожна гора має свого духа-покровителя, якого вшановують місцеві жителі. Вважається, що Сансін можуть дарувати добробут або покарати за зневагу до природи. У корейських храмах і досі можна знайти святині, присвячені цим духам [45].

Міфологія Кореї багата на історії про надприродних істот, які можуть впливати на життя людей як позитивно, так і негативно. Окрему категорію складають злі духи, демони та монстри, які є уособленням темних сил, незавершених справ, помсти чи проклять. Ці персонажі глибоко вкорінені в народних віруваннях і донині залишаються важливою частиною корейської культури, зокрема в літературі, кіно та фольклорі.

Одним із найвідоміших типів духів у корейській міфології є квісін – неспокійні душі померлих, які не змогли перейти у загробний світ через незавершені справи, насильницьку смерть або сильні емоційні переживання. Вони можуть переслідувати живих, викликати хвороби, нещастя або навіть фізичні ушкодження. (див. Додаток 1, рис. 1.2).

Найбільш поширеними квісін є:

- Чхонбі Квісін – духи молодих жінок, які померли, не встигнувши вийти заміж. Їх вважають особливо небезпечними, адже вони часто одержимі

гнівом та прагненням помсти. У народних легендах Чхонбі Квісін можуть з'являтися в білому вбранні, з розпущеним волоссям, символізуючи невдоволену душу.

- Муль Квісін – духи потопельників, які намагаються затягнути живих у воду, щоб отримати заміну для своєї душі. Вірування у Муль Квісін є причиною того, що корейці традиційно ставляться з острахом до річок і морів.

- Пхьонан Квісін – духи людей, які померли від хвороб. Вважається, що вони можуть передавати свої недуги живим. У деяких ритуалах шамани проводять обряди вигнання таких духів, щоб запобігти поширенню хвороб.

Віра у квісін стала основою численних традицій, пов'язаних із поховальними обрядами та культурами предків. У корейській культурі вважається надзвичайно важливим належним чином поховати померлого та виконати всі ритуали, щоб уникнути його перетворення на квісін [46].

Іншим популярним персонажем є Доконгса – жіночий демон, який заманює чоловіків і висмоктує їхню життєву енергію. Вона має спільні риси з китайською фігурою лисицею-демоном (ху лі цзін) та японською кіцуне. Доконгса може приймати різні обличчя: в одних легендах вона постає як красива молода жінка, що зачаровує своїх жертв і змушує їх втрачати розум, а в інших – як зловісний привид, який вночі проникає в оселі та висмоктує душу сплячих чоловіків. Вважається, що зустріч із нею неминуче призводить до виснаження, хвороб і навіть смерті [49]. Цей персонаж відображає народні уявлення про спокусу та небезпеку, що криється за привабливим зовнішнім виглядом. Легенди про Доконгсу використовувалися як моральні повчання для чоловіків, застерігаючи їх від надмірної довірливості та легковажності у стосунках.

Окрім демонів, у корейському фольклорі присутні численні тварини-духи, які володіють магичними здібностями. Одним із найвідоміших таких

персонажів є Куміхо – дев'ятихвоста лисиця, що може перетворюватися на прекрасну жінку, спокушати чоловіків і пожирати їхні серця.

За легендами, якщо лисиця проживе понад 1000 років, вона отримує здатність перетворюватися на людину. Проте, на відміну від японської кіцуне або китайського ху лі цзін, які можуть мати як добрі, так і злі наміри, корейська Куміхо зазвичай зображується як зловісна істота. Вона шукає людські серця або печінку, які дають їй змогу стати справжньою людиною. (див. Додаток 1, рис. 1.3).

Образ Куміхо має кілька варіантів у фольклорі:

- У стародавніх міфах вона є суто негативним персонажем, який полює на людей і є символом підступності.
- У пізніших легендах Куміхо іноді намагається стримати свої хижі інстинкти та стати доброю.
- У сучасній поп-культурі її образ використовується в романтичному контексті, де вона зображується як трагічний персонаж, що бореться зі своєю природою.

Куміхо символізує звабу, небезпеку та надприродну силу. Вона є однією з найпопулярніших істот корейської міфології, часто зображуваною у літературі, кіно, аніме та комп'ютерних іграх [8].

Окрім квісін, Доконгси та Куміхо, корейський фольклор має ще багато демонічних істот, які впливають на долі людей:

- Пульгасарі – міфічна істота, яка живиться металом і є символом ненаситності та руйнування.
- Докебі – корейські гобліни, які можуть як допомагати, так і шкодити людям. Вони часто зображуються як пустотливі духи, які люблять випробовувати людську чесність та мудрість [21].
- Чокве – демони, які приносять епідемії та хвороби. У давнину люди проводили спеціальні ритуали для захисту від цих злих духів.

Віра в духів і демонів відіграє важливу роль у корейських традиціях, обрядах та повсякденному житті. Багато старовинних практик, таких як шаманські ритуали кут (굿), спрямовані на вигнання злих духів і задовбрювання добрих.

Також демонологія знайшла відображення у сучасній корейській поп-культурі. Куміхо, квісін і докебі часто стають персонажами фільмів, серіалів та книг. Наприклад, у відомій дорамі «Моя дівчина – Куміхо» (2010) головна героїня є дев'ятихвостою лисицею, яка намагається стати людиною.

Корейська демонологія є важливою складовою міфологічної традиції країни. Такі персонажі, як квісін, Доконгса та Куміхо, стали символами різних аспектів людської натури – від помсти й обману до магічної сили та трансформації. Попри стародавнє походження, ці істоти досі залишаються актуальними у сучасній культурі, продовжуючи захоплювати аудиторію своєю містичною привабливістю.

У корейській міфології важливе місце займають оповіді про легендарних героїв, які борються зі злом, захищають свій народ і встановлюють справедливість.

Одним із найвідоміших є міф про Джумонга, засновника королівства Когурьо. Джумонг був сином небесного бога та земної принцеси, а його народження супроводжувалося чудесними знаками. Він володів надзвичайними здібностями до стрільби з лука та, подолавши численні випробування, заснував могутню державу. (див. Додаток 1, рис. 1.4).

Ще один відомий герой – Кім Юсін, легендарний полководець держави Сілла, якого часто порівнюють із корейським Артуром. Він вважався уособленням доблесті, честі та військової майстерності. Його історія поєднує історичні факти та міфічні елементи, зокрема розповіді про його зв'язок із духами та надприродні здібності [37].

Корейська міфологія має унікальну сюжетно-образну систему, що поєднує традиційні уявлення про світ, духів, богів і героїв, а також включає

філософські та моральні аспекти. Вона зберігає елементи шаманських вірувань, конфуціанських і буддистських принципів, що відобразилося на її структурі, мотивах і символіці.

Однією з найважливіших рис корейської міфології є її глибока пов'язаність із природою. У міфах і легендах гори, річки, дерева, камені та інші природні об'єкти часто виступають не просто фоном подій, а повноцінними персонажами, які взаємодіють із героями, впливають на їхню долю, допомагають або карають їх. (див. Додаток 1, рис. 1.5).

Гори особливо шанувалися у традиційній корейській культурі. Вони вважалися священними місцями, де мешкають духи-покровителі – Сансін. Віра в цих духів зберіглася навіть після поширення буддизму та конфуціанства, а в багатьох храмах і донині є святині, присвячені Сансін. У корейських міфах герої часто піднімаються в гори, щоб отримати допомогу від духів або пройти випробування [31].

Не менш важливу роль відіграють річки та водойми. У багатьох легендах вода символізує очищення, перехід між світами або містичну силу. Наприклад, у міфах про народження Тангуна його предки приходять з небес і засновують державу біля річки Амноккан [12].

Дерева в корейській міфології також мають сакральне значення. Вони вважаються оселями духів, а особливо великі та старі дерева можуть бути місцем поклоніння. Наприклад, у деяких легендах дерева діють як посередники між світами живих і мертвих або як свідки історичних подій.

Ще однією особливістю корейської міфології є гармонійне переплетення реальності та фантастики. Багато корейських міфів базуються на історичних подіях, але водночас містять елементи чудесного. Це свідчить про те, що в традиційному світогляді корейців реальний і духовний світи не існували окремо, а взаємодіяли один з одним [14].

Наприклад, у міфі про Джумонга, засновника держави Когурьо, історична особа має надприродні здібності. За легендою, Джумонг народився

від божественного союзу, а в дитинстві володів надзвичайною майстерністю стрільби з лука. Під час втечі від ворогів річки розступалися перед ним, а звірі приходили йому на допомогу. Це є класичним прикладом того, як міфи корейської традиції поєднують історичний контекст із магічними елементами [9].

Інший приклад – міфи про корейських шаманів мудан. Вони змальовуються як посередники між світом людей і духів, які мають здатність викликати божественних істот і впливати на долі людей. При цьому шаманізм у Кореї має реальну історичну основу, і багато корейських ритуалів походять саме з цієї традиції. (див. Додаток 1, рис. 1.6).

Корейська міфологія не лише розповідає про фантастичні пригоди богів і героїв, але й містить важливі моральні настанови. Багато міфів мають дидактичний характер, навчаючи чесності, поваги до старших, терпіння, гармонійного співіснування з природою та суспільством.

Одним із найважливіших етичних принципів, що проявляється в корейській міфології, є філіальність (шанування батьків). У багатьох легендах герої, які зберігають вірність сімейним цінностям, отримують винагороду, тоді як ті, хто зневажає своїх предків, зазнають покарання. Це має глибокі зв'язки з конфуціанським світоглядом, який набув популярності в Кореї в середньовіччі. Філіальність у корейській міфології виходить за рамки простого послуху батькам, охоплюючи широкий спектр обов'язків, що включають повагу до старших, турботу про них, підтримку сімейного імені та продовження роду. Міфологічні сюжети часто слугують дидактичними оповіданнями, що підкреслюють важливість цього принципу для підтримання соціального порядку та гармонії.

Також у корейських міфах простежується ідея кармічної відплати – добро винагороджується, а зло карається. Наприклад, у легендах про демонів квісін (неупокоєні душі) розповідається, що вони переслідують тих, хто поведився несправедливо за життя. Це відображає традиційне уявлення про

рівновагу у всесвіті та необхідність дотримання гармонії [47]. Ця концепція є наскрізною для багатьох міфологічних наративів, де доля персонажів прямо залежить від їхніх вчинків, моральних виборів та ставлення до інших.

Інший важливий мотив – дружба і взаємодопомога. Багато міфів і народних казок підкреслюють значення спільної праці, взаємної підтримки та співчуття. Наприклад, у легендах про братів або друзів, які разом долають випробування, наголошується на тому, що справжня сила полягає в єдності та довірі.

Корейська міфологія має багату символіку, що проявляється в її персонажах і сюжетах.

Тигр – один із найпоширеніших образів у корейській культурі. Він символізує силу, захист і справедливість. У багатьох міфах тигри допомагають героям або виступають як випробування на їхньому шляху. У той же час вони можуть бути небезпечними, що підкреслює двоїсту природу цього образу.

Лисиця Куміхо – символ обману та небезпеки. У легендах лисиці з дев'ятьма хвостами перетворюються на прекрасних жінок, які спокушають чоловіків і викрадають їхню енергію. Вона є уособленням ілюзорності та прихованих загроз.

Гори та дерева – символи довговічності, стабільності та зв'язку між світами. У корейській традиції старі дерева та високі гори вважаються місцями сили, де живуть духи.

Дракони – в корейській міфології асоціюються з водою, річками та дощем. Вони є захисниками та посередниками між небесами та землею.

Сюжетно-образна система корейської міфології має кілька ключових рис:

- зв'язок із природою – духи гір, річок і дерев є невід'ємною частиною міфологічного світу.

- поєднання реального та надприродного – історичні події часто доповнюються магічними елементами.
- моральний характер – міфи навчають чесності, гармонії та взаємоповаги.

Корейська міфологія залишається важливою частиною національної культури, впливаючи на традиційне мистецтво, кінематограф та літературу. Вона не тільки зберігає минуле, але й адаптується до сучасного світу, зберігаючи свою актуальність. Це унікальна система вірувань, що поєднує шаманізм, буддизм, конфуціанство та народні традиції. Вона багата на космогонічні міфи, історії про богів, духів і демонів, а також легенди про героїв. Основними рисами її сюжетно-образної системи є зв'язок із природою, поєднання реального та фантастичного, а також глибокий моральний зміст. Завдяки цьому корейські міфи залишаються важливою частиною культурної спадщини, зберігаючись у традиціях, ритуалах та сучасному мистецтві.

1.2. Образи легенд і переказів у традиційному мистецтві Кореї

Корейська культура має багатовікову історію, глибоко пов'язану з міфологією, легендами та переказами. Образи з народних переказів знаходять своє відображення в різних видах мистецтва: живописі, скульптурі, архітектурі, музиці, танцях і театральних виставах. Через мистецтво передаються релігійні уявлення, символізм та моральні настанови, що зберігаються і розвиваються протягом століть.

Живопис у Кореї відіграє особливу роль у передачі народних переказів та міфологічних мотивів. Один із найвідоміших жанрів традиційного корейського живопису – «мінхва» (민화), що буквально

означає «народний живопис». Мінхва є унікальним художнім стилем, що поєднує елементи шаманізму, буддизму та конфуціанства [35].

Часто на традиційних корейських картинах можна побачити зображення таких персонажів:

- Сансін (산신) – дух гір, який уособлює довголіття, силу та мудрість. Його часто зображують старцем із білою бородою, який сидить біля тигра – символу захисту та могутності.
- Куміхо (구미호) – дев'ятихвоста лисиця, яка уособлює звабу та хитрість. Вона часто постає у вигляді прекрасної жінки з лисичими вухами або хвостами, що підкреслює її магічну природу.
- Дракони (용, йонг) – важливі міфологічні істоти, які символізують дощ, процвітання та божественну силу. Корейські дракони, на відміну від західних, вважаються доброзичливими й мудрими істотами, які допомагають правителям та героям.

У контексті глибокого символізму та прагнення до гармонії, що є наскрізними для корейської міфології, особливе місце посідає іконографія десяти символів довголіття, відомих як «сіпчансен» (십장생). Ці символи – сонце, хмари, гори, вода, сосна, бамбук, журавель, олень, черепаха та гриб безсмертя «йонджібосот» (영지버섯) – були не просто естетичними елементами, а потужними візуальними маніфестаціями глибоко вкорінених прагнень до довголіття та благополуччя, що пронизували всі прошарки корейського суспільства династії Чосон (1392–1910). Кожен елемент сіпчансен ретельно зображувався відповідно до канонічних правил, водночас дозволяючи художникам певну свободу у стилізації та композиції. Сонце символізувало вічність та неперервність, гори – стабільність та незмінність, вода – плинність часу та безперервне оновлення, а сосни та

бамбук – стійкість та витривалість. Тварини – журавель, олень та черепаха – уособлювали грацію, благородство та довголіття, тоді як гриб реїші був прямим символом безсмертя та здоров'я. (див. Додаток 1, рис. 1.7).

Іконографія десяти символів довголіття проникала у народні контексти, знайшовши своє вираження у мінхва, кераміці, вишивці, ремеслах та предметах побуту. У мінхва ці символи часто зображалися у більш спрощеній, але не менш виразній манері, відображаючи оптимізм та життєствердний погляд простих людей на світ. Народні художники, не обтяжені суворими придворними канонами, надавали цим образам особливої динамічності та яскравості, що робило їх доступними та зрозумілими для широких верств населення [16]. Важливим аспектом є питання про те, хто замовляв і створював ці «сіпчансен» зображення. Очевидно, що придворні майстри працювали на замовлення королівської родини та вищої аристократії, дотримуючись суворих правил і канонів. Проте значна частина робіт, особливо у жанрі мінхва, створювалася анонімними народними художниками для широкого загалу, що свідчить про поширеність і доступність цієї символіки.

Міфологічні образи широко використовуються у традиційній корейській архітектурі. Буддистські храми, палаци та святині прикрашені барельєфами та різьбленням із зображенням божеств, тварин-охоронців і духів природи.

Одним із найпоширеніших мотивів є «Хаєтае» (해태, Haetae) – міфічна істота, схожа на лева з рогом на лобі. Хаєтае часто зображується з лускатим тілом, гривовою та рогом, а його вигляд може варіюватися від загрозливого та могутнього до більш стилізованого та декоративного, залежно від періоду та стилю виконання. У корейському мистецтві її часто розташовують біля в'їздів до храмів, палаців і урядових будівель,

символізуючи її роль як охоронця від злих духів і катастроф, зокрема пожеж. (див. Додаток 1, рис. 1.8).

У традиційних храмах можна знайти зображення Будди Майтреї – божества, яке, згідно з віруваннями, має прийти в майбутньому для порятунку людства. У корейському мистецтві Майтрею часто зображують як сидячого, так і стоячого Будду, що готується до свого пришествя, або ж як Бодхісаттву, що перебуває у стані медитації, очікуючи свого часу. Його обличчя зазвичай випромінює спокій та мудрість, а жести рук передають благословення та співчуття [25].

Особливе місце займають дерев'яні фігури духів «чангсин» (장승) – високі тотемоподібні скульптури, встановлені біля доріг або сіл для захисту від злих духів. Чангсини мали обличчя демонів або богів, що уособлювали силу та мудрість [7]. (див. Додаток 1, рис. 1.9).

Корейська традиційна музика та танець також відображають міфологічні образи. Одним із найвідоміших ритуальних танців є «сальпхурі» (살풀이) – шаманський танець очищення. Його виконують у білих шатах, символізуючи зв'язок із духами, а сам танець допомагає вигнати злих духів та залучити гармонію.

Традиційний театр «пхансорі» (판소리) часто використовує міфологічні сюжети, наприклад, про Хєнуна та Тангуна, божественних предків корейського народу. Пхансорі – це жанр вокально-драматичного мистецтва, в якому один співак та один барабанщик передають емоційно насичені історії через музику та драматичні жести [3]. (див. Додаток 1, рис. 1.10).

Одним із найвідоміших музичних інструментів корейської традиції є «хегим» (해금) – двострунний інструмент, який використовується в традиційних ритуалах і церемоніях. Його звук нагадує людський голос, а у

стародавніх легендах хегим приписували магічні властивості, здатність заспокоювати духів і приносити мир [4].

Корейський традиційний театр та ритуальні дієства відіграють важливу роль у збереженні міфологічної спадщини. Один із найпопулярніших жанрів театру – «тальчхум» (탈춤) – танець у масках. (див. Додаток 1, рис. 1.11). Виконавці надягають маски, що зображають богів, духів або демонів, і через танець розповідають історії про добро і зло, людські слабкості та мудрість предків. Наприклад, часто використовуються маски Докебі – корейських гоблінів, які можуть бути як хитрими ошуканцями, так і доброзичливими духами [22]. Маски, часто виконані з дерева або пап'є-маше, є ключовим елементом, оскільки вони не тільки приховують обличчя виконавця, але й перетворюють його на міфологічного персонажа, надаючи йому особливої сили та можливостей. Кожен рух, жест і вигук у тальчхум має своє значення, передаючи складні наративи та емоції без використання діалогів у їх сучасному розумінні. Сюжети тальчхум часто висміюють корупцію аристократії, критикують соціальну несправедливість або ж розповідають про конфлікти між чоловіком і жінкою, використовуючи міфологічних персонажів як алегорії. Це дозволяє глядачам осмислювати власні проблеми через призму давніх оповідей, забезпечуючи катарсис та соціальне очищення. Деякі маски, як, наприклад, маска старої жінки, можуть символізувати мудрість предків або зв'язок з потойбічним світом, тоді як маски молодих людей часто відображають життєві випробування та пошуки істини.

У шаманських ритуалах важливе місце займають «кут» (굿) – церемонії викликання духів та очищення. Під час кут шамани виконують традиційні співи та танці, одягаючись у костюми, що символізують божеств або духів природи. Під час кут шамани, відомі як «мудан» (для жінок) або «паксу» (для чоловіків), виступають посередниками між світом живих і

світом духів, допомагаючи людям вирішувати проблеми, зцілюватися від хвороб, вшановувати предків, відганяти злих духів або просити про благословення. Кожен кут є унікальним і може тривати від кількох годин до кількох днів, залежно від його мети та складності. (див. Додаток 1, рис. 1.12).

Стилістично зображення шаманів та ритуалів кут у корейському мистецтві варіюються. У традиційному живописі мінхва вони часто представлені з яскравими кольорами та динамічними композиціями, що підкреслюють їхню містичну силу та зв'язок із народними віруваннями. У більш реалістичних зображеннях художники прагнуть передати емоційність та драматизм ритуалу, зосереджуючись на виразах обличчя шаманів та їхніх рухах. У сучасній фотографії та документальному кіно кут часто відображаються з метою збереження цієї унікальної культурної спадщини, демонструючи їхню живу традицію та вплив на сучасне суспільство. Ці церемонії є не лише релігійними практиками, а й важливим елементом корейського перформативного мистецтва, що зберігає давні оповіді та уявлення про світ.

Попри розвиток технологій, урбанізацію та глобалізацію, корейські міфологічні образи залишаються невід'ємною частиною сучасного мистецтва та культури. Традиційні сюжети та персонажі трансформуються і адаптуються до сучасних реалій, з'являючись у кіно, анімації, літературі, музиці, графічному дизайні, моді та комп'ютерних іграх. Завдяки цьому давні легенди не лише зберігаються, але й отримують нове життя, знаходячи відгук у молодих поколіннях [18].

Корейська кіноіндустрія активно використовує міфологічні образи та легенди, створюючи сучасні інтерпретації традиційних персонажів. Одним із найпопулярніших образів у кіно є Куміхо (дев'ятихвоста лисиця). У дорамі «Моя дівчина – Куміхо» (2010) головна героїня є перевтіленою лисицею, яка прагне стати людиною. Цей сюжет поєднує романтичні та фентезійні елементи, додаючи до традиційної міфології сучасні мотиви кохання,

самопожертви та морального вибору. (див. Додаток 1, рис. 1.13). У дорамі «Історія дев'ятихвостого лиса 1938» (2023) історія дев'ятихвостої лисиці отримала ще більш драматичне звучання, оскільки головний герой – Куміхо-чоловік – змушений жити серед людей і боротися зі злими духами. (див. Додаток 1, рис. 1.14).

Ще одним важливим міфологічним персонажем у кіно є Сансін (гірський дух). Його образ часто зустрічається у фільмах і серіалах, що зображують містичні або історичні події. У стрічці «Воротар легенд» (2020) міфологічні мотиви поєднуються з бойовими мистецтвами, а гірські духи виступають як таємничі наставники, які допомагають головному герою.

Крім того, корейські історичні фільми та дорами активно використовують теми духів і демонів. У драмі «Гоблін» (2016) головний герой є безсмертним духом, що блукає світом у пошуках спокути. Це серіал, що поєднує традиційні уявлення про демонів із сучасним романтичним і пригодницьким жанрами. (див. Додаток 1, рис. 1.15).

Міфологічні образи також активно використовуються у корейських анімаційних фільмах, коміксах (манхва) та вебтуні – цифрових коміксах, що набули широкої популярності у всьому світі [2]. Манхва "Tales of the Unusual" (2013) є популярним вебтуном, що пропонує збірку коротких історій у жанрі жахів та містики. Автор майстерно переосмислює елементи корейського фольклору та міських легенд, інтегруючи у свої оповіді різноманітних надприродних істот, зокрема квісін, та явища, що ґрунтуються на традиційних віруваннях. Вебтун "Along with the Gods" (2010) глибоко занурюється в корейську міфологію загробного світу та суду після смерті, де персонажі подорожують різними рівнями пекла, зустрічаючи богів та надприродних істот. (див. Додаток 1, рис. 1.16). Анімаційний серіал «Yubi, the Five-Tailed Fox» (2007) – сучасне прочитання легенди про лисиць-оборотнів, створене у стилі аніме.

Манхва та вебтуни дозволяють передати візуальну красу корейської міфології, зберігаючи її загадковість та містичну атмосферу. На відміну від традиційних книг, манхва та вебтуни пропонують динамічний, інтерактивний досвід читання, що особливо приваблює молоду аудиторію та значно розширює коло поціновувачів корейської культури. Художники, що працюють у цьому жанрі, активно експериментують з візуальними стилями, поєднуючи класичні елементи корейського мистецтва з сучасними графічними техніками, що робить міфологічні образи більш доступними та привабливими для широкого кола читачів. Це дозволяє не лише реконструювати відомі міфи, але й створювати абсолютно нові історії, які, хоч і ґрунтуються на традиційних архетипах, але відображають актуальні соціальні та психологічні теми. Завдяки поширенню цифрових платформ, ці історії стають доступними для міжнародної аудиторії, популяризуючи корейську міфологію у світі [20]. Читачі з усього світу мають можливість ознайомитися з унікальними наративами та візуальними образами, які раніше були обмежені лише корейськомовним простором. Ця глобальна доступність не тільки розширює культурний обмін, а й стимулює інтерес до вивчення самої корейської мови та історії, оскільки читачі прагнуть глибше зануритися у контекст оповідань.

Корейський фольклор і традиційні образи знаходять своє місце у сфері графічного дизайну та моди. Багато дизайнерів використовують мотиви давніх легенд у своїх роботах, створюючи унікальний стиль, що поєднує стародавні символи з сучасними тенденціями.

Мотиви міфологічних тварин, таких як дракони, тигри та фенікси, часто зустрічаються в сучасному одязі, аксесуарах та ювелірних виробках. Бренди, як-от Hyein Seo та Kimhekim, використовують традиційні корейські візерунки та символіку у сучасних колекціях.

У графічному дизайні поширені ілюстрації, що відображають традиційні міфологічні сцени. Наприклад, ілюстрації у стилі мінхва з

сучасним графічним підходом набувають популярності в соціальних мережах та рекламі [38].

Завдяки цьому корейська міфологія залишається частиною повсякденного життя, адаптуючись до сучасних естетичних стандартів.

Однією з найцікавіших сфер, де активно використовуються корейські міфологічні образи, є індустрія відеоігор. Багато сучасних ігор запозичують сюжети з давніх легенд або створюють персонажів, натхнених корейськими духами та божествами. Lineage II та Blade & Soul – популярні ігри у жанрі MMORPG, де присутні персонажі, що базуються на традиційних корейських міфах. (див. Додаток 1, рис. 1.17). У грі Overwatch є персонаж Ханзо, який має здібності, натхненні легендами про духів-драконів. У SMITE та League of Legends можна знайти героїв, заснованих на корейських міфологічних істотах, таких як Куміхо.

Завдяки відеоіграм міфологічні історії стають інтерактивними, дозволяючи гравцям взаємодіяти з легендарними персонажами та занурюватися у світ корейського фольклору.

Завдяки міжнародному успіху корейської поп-культури (К-рор, K-drama, K-beauty), корейська міфологія також почала приваблювати увагу глобальної аудиторії. Драми та фільми, що використовують традиційні міфологічні мотиви, стають популярними на стрімінгових платформах, таких як Netflix та Viki. Вебтуни та манхва перекладаються англійською та іншими мовами, поширюючи корейські легенди за межами Кореї. Туристичні маршрути, пов'язані з міфологічними місцями, такими як гора Пектусан (місце народження Тангуна), приваблюють відвідувачів, зацікавлених у традиційній культурі [6].

Таким чином, міфологічна спадщина Кореї зберігається і водночас розвивається, набуваючи нових форм та значень у сучасному культурному просторі.

Попри технологічний прогрес і глобалізацію, традиційні корейські міфологічні образи залишаються важливою частиною сучасного мистецтва та культури. Вони знаходять нові форми вираження у кіно, анімації, коміксах, графічному дизайні, моді та відеоіграх, завдяки чому давні легенди та перекази залишаються актуальними та цікавими для сучасної аудиторії. Водночас корейська міфологія продовжує набувати популярності у світі, завдяки глобальному поширенню корейської культури. Це свідчить про те, що навіть у сучасному цифровому світі народні традиції можуть знайти своє місце, розвиваючись і адаптуючись до нових поколінь.

Корейське традиційне мистецтво є багатим джерелом міфологічних сюжетів та образів, які відображають духовний світогляд корейського народу. Від живопису та скульптури до музики, театру та ритуалів – кожна сфера мистецтва містить символічні елементи, що передають давні вірування, історію та моральні цінності. Завдяки цьому корейська культура зберігає свою самобутність, поєднуючи традиції минулого з сучасними художніми тенденціями.

1.3. Інтерпретація традиційних образів корейської міфології у сучасному живописі: основні тенденції та стилістичні підходи

Корейська міфологія є багатим джерелом натхнення для сучасних художників, які переосмислюють традиційні образи та сюжети в контексті новітніх художніх течій. З розвитком технологій, глобалізації та зміни мистецьких пріоритетів, традиційні мотиви отримують нове звучання, інтегруючись у сучасний живопис через поєднання стародавніх символів із сучасними стилістичними підходами.

Основними персонажами, що найчастіше інтерпретуються у сучасному корейському живописі, є:

- Сансін (гірський дух) – символ мудрості та сили природи. У сучасному живописі його зображують у стилізованій формі, часто в поєднанні з урбаністичними пейзажами, що символізує баланс між традицією та сучасністю.

- Куміхо (дев'ятихвоста лисиця) – образ спокуси, загадковості та небезпеки. Сучасні художники часто використовують її для зображення теми подвійності людської натури та внутрішніх конфліктів.

- Дракон (йонг, 용) – уособлення сили та мудрості. У традиційному мистецтві дракон символізував водну стихію та владу, а в сучасному живописі він нерідко зображається в поєднанні з технологічними елементами, що підкреслює зв'язок із сучасним світом.

- Тигр (хо, 호) – один із найважливіших символів у корейському фольклорі. У сучасному живописі його часто малюють у комбінації з абстрактними формами та яскравими кольорами, щоб підкреслити динамічність і силу цього персонажа.

Попри нові стилістичні експерименти, важливим аспектом залишається збереження символічного значення традиційних образів, що дозволяє підтримувати зв'язок між минулим і теперішнім у мистецькому дискурсі [23].

Сучасні корейські художники застосовують різні підходи до переосмислення міфологічних образів. Серед основних тенденцій можна виокремити:

1. Поєднання традиційного мінхва (민화) з сучасними стилями
Мінхва – це традиційний народний живопис, що відображає простоту, символізм і яскраві кольори. Сучасні художники інтегрують мінхва в нові стилі, створюючи роботи, які поєднують елементи давнього мистецтва з модерністськими техніками. Наприклад, художник Кім Кі-Чхан створює

полотна, де традиційні міфологічні персонажі намальовані у стилі поп-арту, що робить їх доступнішими для молодого покоління [50]. Художники часто використовують характерну для мінхва площинність зображення, інтенсивні, часто незмішані кольори (обальсек – п'ять основних кольорів), та наївну, але виразну лінію, поєднуючи їх з елементами графіті, коміксів або навіть реклами. Це дозволяє не лише зберегти унікальну естетику корейського народного мистецтва, але й надати їй нового, актуального звучання, роблячи міфологічні оповіді зрозумілими та привабливими для сучасної аудиторії, яка зростає в умовах глобалізованої поп-культури. (див. Додаток 1, рис. 1.8).

2. Абстрактне переосмислення традиційних символів

Деякі художники, такі як Лі Буль, використовують абстракціонізм для передачі міфологічних сюжетів. Вони грають із формами та текстурами, створюючи роботи, що відображають ідеї, закладені у стародавніх легендах, але роблять це через сучасні художні прийоми. Митці відходять від буквального зображення міфологічних істот чи сцен, натомість зосереджуючись на передачі емоцій, філософських концепцій або духовних станів, що лежать в основі міфів. Вони використовують складні текстури, багат шаровість, гру світла й тіні, а також деконструйовані форми, щоб викликати у глядача асоціації з універсальними темами, такими як творіння, руйнування, метаморфози або пошук істини.

3. Реалізм із фантастичними елементами

У сучасному корейському живописі часто зустрічається поєднання реалістичного стилю з міфологічними образами. Художники майстерно використовують техніки фотореалізму, щоб створити враження максимальної достовірності, а потім вплітають у цю реалістичну композицію елементи фантастики, що створює дивовижний і часто сюрреалістичний ефект. Міфічні істоти можуть з'являтися у звичайних міських пейзажах, взаємодіяти з повсякденними предметами або навіть ставати частиною

людського тіла, що порушує питання про межі реальності та ідентичності. Такі твори можуть коментувати соціальні проблеми, виклики урбанізації або психологічні стани сучасної людини, використовуючи давні образи як метафори для нових сенсів [26].

4. Нео-символізм та сюрреалізм

Деякі митці звертаються до сюрреалістичних інтерпретацій корейських міфів. Їхні картини можуть зображати гібридні фігури, де традиційні духи та демони зливаються з сучасними образами, наприклад, з урбаністичними пейзажами або цифровими технологіями. Це створює ефект переходу між минулим і майбутнім, підкреслюючи тяглість корейської культури. Митці часто створюють фантастичні, часто тривожні або загадкові світи, де міфологічні архетипи стикаються з реаліями глобалізованого суспільства. Такі твори часто змушують глядача почуватися незручно, але водночас вони відкривають нові перспективи для розуміння культурної спадщини.

5. Цифровий живопис та інтерактивне мистецтво

Сучасні корейські митці активно використовують цифрові технології для створення картин на основі традиційних міфологічних мотивів. У цифровому живописі популярні анімовані картини, VR-мистецтво та інтерактивні інсталяції, що дозволяють глядачеві взаємодіяти з міфологічними сюжетами. Цей напрямок дозволяє розширити межі традиційного двовимірного живопису, занурюючи глядача у мультисенсорні переживання, де давні легенди оживають у новому вимірі.

Залежно від художнього стилю, техніки та особистої творчої концепції, сучасні митці використовують різноманітні методи візуалізації традиційних міфологічних сюжетів. Це дозволяє передати міфологічну символіку через нові засоби виразності, адаптуючи її до сучасного естетичного простору. Окремі художники прагнуть зберегти традиційну стилістику, інші – переосмислюють її, поєднуючи із сучасними художніми техніками та змістами. Серед основних стилістичних підходів можна

виділити три ключові напрями: гіперреалізм, експресіонізм та нео-традиціоналізм.

Гіперреалізм у сучасному корейському живописі дозволяє відтворювати міфологічних персонажів із винятковою деталізацією, що створює ефект майже фотографічної реалістичності. Такий підхід дає змогу представити традиційні образи в контексті сучасного світу, роблячи їх доступними та зрозумілими для глядача [11].

У сучасному корейському живописі можна побачити гіперреалістичні зображення таких персонажів, як:

- Куміхо (дев'ятихвоста лисиця) – її часто зображують у формі реалістичних жіночих портретів, де художники грають із текстурами хутра та людської шкіри, щоб створити ефект містичної трансформації.

- Дракони (йонг, 용) – сучасні художники змальовують драконів із ретельно відтвореними лускою, кігтями та виразом обличчя, додаючи їм монументальності. У поєднанні з сучасними міськими пейзажами або техногенними елементами, дракони стають символами сили, змін та гармонії між стародавніми традиціями та урбаністичним майбутнім.

- Докебі (도깨비, корейські гобліни) – зображуються з високим рівнем деталізації, що передає їхню динамічну та жартівливу натуру.

Гіперреалістичний підхід дозволяє розширити уявлення про корейську міфологію, візуалізуючи її персонажів таким чином, щоб вони здавалися частиною сучасної реальності. Це сприяє популяризації традиційних мотивів серед молодшої аудиторії, яка краще сприймає художній реалізм, ніж стилізовані зображення.

Експресіоністичний стиль у сучасному корейському живописі використовується для передачі емоційної насиченості легенд та міфологічних сюжетів. Цей підхід включає використання динамічних мазків,

яскравих контрастних кольорів, деформованих форм і нестандартних перспектив, що дозволяє підкреслити драматизм корейської міфології.

У такому стилі часто зображуються:

- Докебі (гобліни) – їхні образи можуть бути намальовані хаотичними мазками, що створює ефект неконтрольованої енергії та демонструє їхню пустотливу натуру.

- Квісін (примари, духи померлих) – вони передаються через розмиті або розтягнуті обриси фігур, створюючи відчуття їхньої примарності. Холодні кольорові палітри (синій, фіолетовий, чорний) допомагають посилити атмосферу містичності та тривоги.

- Тигри (хо, 호) – у експресіоністичних картинах вони часто представлені у вигляді потужних, деформованих фігур, що втілюють енергію, агресію та дикість.

Експресіонізм у корейському живописі також використовує гру символікою: несподівані кольорові поєднання та спотворені перспективи допомагають передати містичний, а іноді й хаотичний характер міфологічних історій.

Нео-традиціоналізм – це поєднання класичних методів живопису (наприклад, традиційного чорнильного малюнка або техніки мінхва) із сучасними художніми акцентами. Це один із найпопулярніших напрямів у сучасному корейському мистецтві, оскільки він дозволяє зберегти культурну ідентичність, додаючи при цьому нові візуальні елементи.

Основні характеристики нео-традиціоналізму включають:

- Використання чорнильного живопису (сансухва, 산수화) для створення сучасних версій міфологічних сцен. Наприклад, зображення гірського гірських пейзажів може бути виконане у традиційній техніці тушевого малюнка, але з додаванням електронних графічних ефектів [13]. (див. Додаток 1, рис. 1.19).

- Поєднання традиційних образів із цифровими технологіями – деякі митці створюють мінхва, а потім обробляють її у цифрових програмах, додаючи сучасні акценти, такі як неонове підсвічування або 3D-ефекти.

- Застосування змішаних технік – використання традиційних матеріалів (шовк, рисовий папір) у поєднанні з акриловими та масляними фарбами.

Сучасний корейський живопис у стилі нео-традиціоналізму також експериментує з тематикою. Наприклад, персонажі давніх легенд можуть бути зображені у сучасному одязі або з технологічними аксесуарами, що підкреслює взаємозв'язок минулого та сучасного.

Корейські художники, які використовують міфологічні мотиви у своїй творчості, набувають популярності на міжнародному рівні. Їхні роботи експонуються в галереях Європи, США та Японії, де поєднання традиційної символіки з сучасними стилями приваблює західну аудиторію.

Сучасні корейські митці також працюють із міжнародними брендами, що використовують елементи корейської міфології у дизайні одягу, упаковки товарів та мультимедійного контенту. Це сприяє зростанню зацікавленості до корейського фольклору серед світової аудиторії [19].

Сучасний корейський живопис активно використовує міфологічні мотиви, застосовуючи різноманітні стилістичні підходи, що дозволяє адаптувати традиційні образи до сучасної візуальної культури. Гіперреалізм робить їх більш реалістичними, експресіонізм – емоційно насиченими, а нео-традиціоналізм – зберігає культурну спадщину, додаючи сучасні акценти. Це сприяє збереженню та популяризації корейської міфології як у самій Кореї, так і на міжнародному рівні.

Корейська міфологія також впливає на сучасне цифрове мистецтво, зокрема анімацію, комікси та ігрову індустрію. Художники, що працюють у сфері концепт-арту, використовують традиційні образи драконів, тигрів і демонів для створення персонажів у відеоіграх та анімаційних фільмах

Сучасний корейський живопис активно переосмислює традиційні образи міфології, поєднуючи їх із новітніми стилями та технологіями. Завдяки використанню мінхва, абстрактного мистецтва, цифрових технологій і нео-символізму, традиційні міфологічні мотиви отримують нове життя, зберігаючи свою значущість у культурному просторі. У майбутньому можна очікувати ще більшого поширення цих тенденцій, що сприятиме збереженню та популяризації корейської міфології у світовому мистецтві.

Висновки до першого розділу

Аналіз традиційних образів у корейській міфології в історичному та художньому контексті показує, що вони не лише зберегли своє культурне значення, а й зазнали значної трансформації під впливом сучасних тенденцій. Корейська міфологія, яка протягом століть відображала духовні уявлення, моральні цінності та світогляд корейського народу, продовжує відігравати важливу роль у формуванні національної ідентичності та художньої творчості.

Корейська міфологія вирізняється унікальною сюжетно-образною системою, що поєднує шаманські, буддистські та конфуціанські елементи. Основними темами залишаються гармонія людини з природою, боротьба між добром і злом, шанування предків і духів. Такі персонажі, як Сансін (дух гір), Куміхо (дев'ятихвоста лисиця), Докебі (корейські гобліни) та дракони, не лише зберігають міфологічну спадщину, а й продовжують переосмислюватися у сучасному культурному просторі.

Традиційне корейське мистецтво завжди мало тісний зв'язок із міфологічними мотивами. У народному живописі мінхва, храмовій архітектурі, скульптурі та декоративних орнаментах простежуються символічні образи, що передають космологічні уявлення давніх корейців. У

театрі, музиці та ритуальних танцях корейські міфи зберегли свою оригінальність, пристосовуючись до сучасних виконавських практик. Це свідчить про те, що міфологія залишається важливим елементом національної культури, що продовжує впливати на різні аспекти мистецтва.

У сучасному корейському живописі традиційні міфологічні образи активно переосмислюються в межах різних художніх стилів. Гіперреалізм робить їх ближчими до глядача, відтворюючи міфологічні фігури з винятковою деталізацією, поєднуючи їх із сучасним міським контекстом. Експресіонізм передає емоційну силу міфів через яскраві кольори, деформовані форми та динамічні мазки, що підкреслюють драматичність корейських легенд. Нео-традиціоналізм поєднує класичні техніки (сансухва, мінхва) з цифровими ефектами та сучасними художніми засобами, адаптуючи традиційні мотиви до глобальної мистецької сцени.

Попри розвиток цифрових технологій та глобалізацію, традиційні образи корейської міфології не лише зберігають свою актуальність, а й продовжують відігравати ключову роль у сучасному мистецтві. Їх можна побачити в анімації, графічному дизайні, відеоіграх та кінематографі, що сприяє їхній популяризації серед молоді. Виставки корейських художників у Європі, США та Японії свідчать про зростаючий інтерес до корейської культури та її міфологічної спадщини.

Таким чином, традиційні образи корейської міфології на початку XXI століття не лише зберегли свою культурну та символічну значущість, а й стали основою для нових художніх пошуків. Сучасне мистецтво пропонує різноманітні інтерпретації міфологічних сюжетів, забезпечуючи їхню тяглість та актуальність у змінному світовому контексті. Це підтверджує, що корейська міфологія є не лише історичною спадщиною, а й живим культурним феноменом, який продовжує надихати сучасних митців та аудиторію по всьому світу.

РОЗДІЛ II. ТВОРЧА РОБОТА «ЖІНОЧИЙ ОБРАЗ У КОРЕЙСЬКІЙ МІФОЛОГІЇ»

2.1. Аналіз творів провідних митців, пошуки композиції й колориту

Перед початком реалізації творчої частини було ухвалено рішення здійснити ґрунтовне дослідження живописних творів, створених як традиційними корейськими художниками, так і сучасними митцями, які звертаються до тематики міфології. Основна увага при цьому приділялася комплексному аналізу робіт із позицій колористичного рішення, композиційної організації та сюжетної побудови. Важливим етапом дослідження стало порівняння художніх особливостей класичних зразків живопису з їх сучасними переосмисленнями, що дозволило виявити еволюцію образно-сміслових трактувань міфологічних мотивів у контексті змін художнього мислення, стилістичних пріоритетів та культурного коду [1].

Упродовж століть тема корейської міфології слугувала джерелом натхнення для багатьох митців, однак характер її репрезентації суттєво змінювався залежно від епохи, естетичних орієнтирів та соціокультурного контексту. Художники, що зверталися до міфологічних образів у традиційній добі, мали на меті закріпити релігійні уявлення, сакральні наративи або ж пояснити природні явища за допомогою символів. У той час як автори ХХІ століття прагнуть переосмислити ці архетипи крізь призму сучасних ідентичностей, постколоніального досвіду, феміністичної критики, урбаністичної свідомості чи навіть трансгуманізму. Аналіз творчості художників, які зверталися до теми корейської міфології, дозволяє виокремити кілька ключових тенденцій та відмінностей між періодами [34].

У ранній період, що охоплює до ХХ століття включно, візуальні інтерпретації міфології тяжіли до декоративно-площинного стилю,

притаманного східноазійському живопису. Такі художники, як Шін Юн Бок і Кім Хон До, Сен Кван Пак хоча не працювали виключно з міфологічною тематикою, відображали візуальні коди народної уяви, зокрема через жанрові сцени, що містили міфологічні алюзії. Композиції були переважно горизонтальними, з акцентом на ритмічну побудову, де фігури гармонійно вписувалися в природний ландшафт. Колористика в ті часи залишалася стриманою, побудованою на природних фарбниках: охра, мідно-червоні, землисто-зелені та відтінки індиго. Домінував контурний малюнок з мінімальним моделюванням об'єму. Цей підхід демонстрував символічну, а не натуралістичну манеру, яка відповідала загальній концепції традиційного мистецтва, де зображення не репрезентує реальність, а відображає її суть. (див. Додаток 2, рис. 2.1).

У сучасному періоді, тобто у XXI столітті, художники демонструють якісно інший підхід до теми міфології. Автори, такі як Лі Буль, Джі Сунг Піл, Чхве Джонг Хва, застосовують нові форми візуальної мови, включаючи мультимедіа, інсталяції, цифрову графіку та експериментальний живопис. Замість прямої ілюстрації міфу, вони створюють складні концептуальні системи, де міфологема функціонує як культурний код, що розкодовує сучасні ідентичності, психічні стани або ж соціальні феномени.

У творчості Лі Буль спостерігається переосмислення жіночої тілесності як конструкції, що піддається постгуманістичному аналізу. Її роботи, хоча й не містять прямого звернення до конкретних богинь корейської міфології, формально і концептуально апелюють до сакрального жіночого початку, яке розчинене в технологічному середовищі [27]. Через свої твори Лі Буль критично осмислює патріархальні наративи та культурні стереотипи, що стосуються жіночої ролі та тіла, пропонуючи альтернативні, часто гібридні та мутантні, форми, які кидають виклик традиційним уявленням. Це є своєрідним міфотворенням у постмодерністському ключі, де давні уявлення про жіночу силу та сакральність переосмислюються через

призму науково-технічного прогресу та його наслідків. (див. Додаток 2, рис. 2.2). Хьон Гьон Лім створює великоформатні полотна та черпає натхнення з природи та клімату навколишнього середовища, що суттєво впливає на її творчість. Її картини поєднують елементи західного живопису Відродження з традиційними китайськими та корейськими трафаретними техніками, створюючи сюрреалістичні композиції, що відображають її внутрішній світ. (див. Додаток 2, рис. 2.3). Композиційно вони хаотичні, зумисно перевантажені, з надмірною кількістю деталей. Її кольорова палітра – це вибух фарб, де переважають насичені червоні, сині, жовті, часто в конфлікті між собою [40].

У західному образотворчому мистецтві звернення до корейської міфології – явище досить рідкісне, однак це не означає, що воно зовсім відсутнє. Насамперед, подібні теми з'являються у творчості митців, що мають корейське походження, але живуть і працюють у європейських країнах або у США. Вони часто поєднують елементи традиційного фольклору з сучасними художніми підходами, створюючи інтерпретації, які відбивають як їхню культурну спадщину, так і нове середовище, в якому вони формуються як художники.

Однією з таких мисткинь є Зейді Кса – художниця з Канади, яка має корейське походження. Її творчість – це поєднання перформансу, інсталяцій та живопису, і в ній дуже помітне захоплення корейським фольклором. У проєкті під назвою "Child of Magohalmi and the Echoes of Creation" (Дитя Магохальмі та Відлуння Творіння) (див. Додаток 2, рис. 2.4) Зейді досліджує архетип богині Магог – прадавньої корейської міфологічної постаті, що уособлює творчу силу, родючість та зв'язок із землею. В інсталяції художниця використовує як традиційні матеріали (маски, тканини, ритуальні предмети), так і сучасні медіа, зокрема відеоарт та звук. Це дозволяє створити відчуття, ніби глядач занурюється у простір живої міфології. Її трактування корейського міфу не є буквальним ілюструванням, а радше

інтерпретацією, переосмисленням міфу через призму феміністичного та постколоніального досвіду [15].

Ще один представник західної мистецької сцени, який торкається східних міфологічних тем – Дон Ан, американський художник, що народився у Кореї. Його живопис має переважно абстрактний характер, однак він часто називає свої картини за іменами істот з міфології. Наприклад, роботи *Two Yellow Dragon* (Два жовтих дракона) або *Dragon in golden pond* (Дракон у золотому озері) (див. Додаток 2, рис. 2.5; 2.6) спираються на образи, що мають сакральне значення як у китайській, так і в корейській традиції. Дракон у східній культурі – не агресивний монстр, як у європейському середньовіччі, а охоронець, символ мудрості, енергії, води. У своїх абстракціях Дон Ан використовує динамічні мазки, контрастні кольори та ритмічні композиції, які на рівні підсвідомості викликають асоціації з рухом, польотом, стихією. Таким чином, хоча його живопис не є ілюстративним, у ньому прочитується фольклорна основа – але переосмислена через західну художню традицію [48].

Одним з найстійкіших персонажів, які постійно фігурують в корейських міфах, є Сансін – дух або божество гір. Цей образ втілює зв'язок людини з природою, є втіленням сили, мудрості та охорони. У традиційному живописі образ Сансіна з'являвся не прямо, але через пейзажі з горами, що розглядалися як сакральні простори.

Художники сучасності активно використовують яскраві, навіть кислотні кольори, високі контрасти, динамічну композицію, яка часто відмовляється від центрованої перспективи на користь фрагментарності й ритмізації простору. Така мова відповідає візуальним запитам цифрової доби. У композиційному аспекті переважає симбіоз декоративної площинності та глибокого змістового нашарування, де одне зображення містить у собі кілька наративних шарів. Часто присутній ефект

перевантаженості, що навмисно імітує шаманський екстаз або візуальну «галюцинацію» [28].

Інший поширений сюжет – це образ Куміхо – лисиці з дев'ятьма хвостами, жіночого духа, здатного перетворюватися на жінку і зваблювати чоловіків, щоб відібрати в них життєву силу. Куміхо – складний образ, що поєднує страх, сексуальність, смерть і магію. Традиційно образ Куміхо міг існувати в усній традиції та літературі, однак у живописі він з'являвся у формі зображень лисиці, часто пов'язаної з шаманськими ритуалами. У ХХІ столітті цей образ набуває більшої візуальної присутності. Наприклад, у проєкті Зейді Кса "Nine Tailed Tall Tales: Trickster, Mongrel, Beast" (Дев'ятихвості казкові оповіді: Трикстер, помісь, звір) (див. Додаток 2, рис. 2.7) зображено багатогранний та глибоко емоційний образ Куміхо. У цій виставці художниця використовує гібридні форми, що поєднують елементи живопису, інсталяції, текстилю та перформансу, створюючи візуальний наратив, де Куміхо постає не просто міфічною лисицею-перевертнем, а складним архетипом, що втілює трансформацію, межові стани та гібридну ідентичність. Зейді Кса за допомогою насичених кольорів, динамічних ліній та текстурних елементів (наприклад, використання хутра, масок, обрядових предметів) натякає на внутрішню трансформацію духа Куміхо, її здатність перетворюватися та перетинати кордони між світами. Композиції, що часто є багат шаровими та занурюють глядача у візуальний простір, сповнені напруги між людським і надприродним, традиційним і сучасним [44].

Образ тигра глибоко вкорінений у корейському образотворчому мистецтві, пронизуючи різні епохи та художні стилі. Традиційні корейські художники наділяли цю величну тварину багатогранним символізмом, відображаючи не лише її фізичну силу, але й духовну могутність та захисні функції. У корейській міфології тигр постає як амбівалентна фігура: з одного боку, він є грізним хижаком, що вселяє страх, а з іншого – мудрим охоронцем гір, здатним відганяти злих духів і приносити благополуччя [46].

Вплив корейської міфології на зображення тигра є незаперечним. У культурі Кореї тигр є не просто персонажем міфів та легенд, а й важливим символом національної ідентичності. Його зображення можна зустріти на різноманітних предметах побуту, творах декоративно-прикладного мистецтва, а також у сучасній символіці. Вважалося, що присутність зображення тигра в домі або храмі здатна захистити від нещастя та принести удачу [17].

Одним із відомих творів, що зображує тигра, є картина "Сосна та тигр" (송하맹호도, Songhamaenghodo), (див. Додаток 2, рис. 2.8), яка часто зустрічається в корейському традиційному живописі. На цих картинах могутній тигр зображений під розлогою сосною. Сосна в корейській культурі символізує довголіття, стійкість та шляхетність, а поєднання її з тигром підсилює символізм сили, гідності та захисту від злих сил. Іншим прикладом є серія народних картин "Мінхва" (민화, Minhwa), де тигр часто зображується в гумористичному або карикатурному вигляді, іноді навіть беззубим та наївним. (див. Додаток 2, рис. 2.9). Ці зображення, на відміну від більш серйозних академічних робіт, відображали народні вірування та прагнення до щастя та благополуччя, висміюючи при цьому можливі загрози [36].

Художники ХХІ століття продовжують звертатися до образу тигра, переосмислюючи його символізм у контексті сучасності. У їхніх роботах тигр може поставати як символ екологічної свідомості, нагадуючи про необхідність збереження дикої природи та зникаючих видів. Він також може символізувати силу духу та стійкість у сучасному світі, сповненому викликів. Деякі сучасні художники експериментують з різними художніми техніками та матеріалами, створюючи абстрактні або сюрреалістичні інтерпретації образу тигра, зберігаючи при цьому його впізнавану силу та енергію.

Тигр став національним символом Кореї завдяки поєднанню кількох факторів. По-перше, історично Корейський півострів був домівкою для значної популяції амурських тигрів, які відігравали важливу роль у екосистемі та у свідомості людей. Велична краса та сила цієї тварини викликали захоплення та повагу. По-друге, як вже зазначалося, тигр глибоко увійшов у корейську міфологію та фольклор, ставши символом захисту та мужності. Існує легенда, яка розповідає про те, як мудрий тигр допоміг одному селянину в біді, віддячивши йому за доброту. Ця та подібні історії сприяли формуванню позитивного образу тигра в народній свідомості.

Крім того, географічна форма Корейського півострова візуально нагадує силует тигра, що ніби стрибає. Ця асоціація також сприяла закріпленню тигра як національного символу, підкреслюючи силу та динамізм країни. Таким чином, поєднання міфологічних вірувань, історичної присутності, культурної значущості та навіть географічної схожості зробило тигра одним із найважливіших і шанованих символів Кореї [32].

Часто у творах традиційних художників зустрічаються шаманські сцени – зображення обрядів “кут”, які виконували шаманки (мудан). (див. Додаток 2, рис. 2.10). Це ритуали спілкування з духами предків або природними божествами, що супроводжуються танцем, музикою, жертвоприношеннями. Ці картини, зазвичай створені на тканині або папері, не є простими декоративними елементами – вони вважаються осереддям присутності надприродних сил. Такі зображення діють як візуальні медіатори між світом людей і світом духів. Їхня функція полягає не лише в представленні богів, а у створенні особливої атмосфери, необхідної для втілення духовного контакту. Кожен із таких образів має характерні атрибути, які допомагають шаманці ідентифікувати божество та звертатися до нього з відповідними проханнями. Зовнішній вигляд і деталізація малюнка значною мірою впливають на силу, з якою він діє. Більш якісно виконане зображення вважається таким, що краще проводить енергію

божества. Однак картини набувають своєї сили не автоматично – вона залежить від взаємин між шаманкою та духами, а також від наміру, з яким створений сам малюнок [30].

У сучасному контексті ці релігійні образи поступово виходять за межі обрядового вжитку. Часто вони потрапляють у приватні колекції, музеї або стають предметами мистецтвознавчого аналізу. Це змінює їхнє значення: зі священних артефактів вони перетворюються на об'єкти естетичного споглядання або етнографічного інтересу. Така трансформація ставить питання про межу між сакральним і світським, а також про вплив сприйняття на функцію зображення. Незважаючи на це, традиція живе й далі: у Кореї досі є шаманки, які використовують подібні картини у своїй практиці. Завдяки цьому візуальна складова шаманських ритуалів не тільки зберігається, а й постійно оновлюється, адаптуючись до нових соціокультурних умов [43]. У XXI столітті такі сцени стають частиною візуальної критики урбанізму, відчуження або технологізації. У роботах, наприклад, Чхве Джонг Хва, (див. Додаток 2, рис. 2.11) шаманська символіка входить до складу інсталяцій, які функціонують як сучасні вівтарі, синтезуючи традицію й масову культуру [39].

Ще один поширений персонаж – богиня або дух Сонця і Місяця. У міфі про братів і сестер, що перетворилися на Сонце і Місяць, простежується дуальна символіка жіночого і чоловічого начал. Цей міф опосередковано присутній у сценах, як-от “*Wolhajeongin*” (Закохані під місяцем) (див. Додаток 2, рис. 2.12) Шін Юн Бока, де зустріч пари відбувається під місяцем – небесним світилом, що у корейській традиції часто асоціюється з жіночою енергією. В цьому міфі, який є варіацією універсальних космогонічних сюжетів, Сонце та Місяць часто є дітьми, що рятуються від переслідувань злого тигра або іншої загрози, і в якості притулку підносяться на небеса.

Не менш важливими є духи предків (чосансін) – захисники родини, часто викликаються у шаманських обрядах. Їхню присутність не зображували прямо, однак вони відігравали центральну роль у композиціях, присвячених ритуалам, або ж символізувалися через атрибути, зокрема світильники, дерева, тварин. У традиційному корейському живописі пряме антропоморфне зображення чосансін було рідкісним, оскільки їхня сутність вважалася невидимою та трансцендентною. Натомість, художники зосереджувалися на створенні атмосфери їхньої невидимої, але всеприсутньої опіки над родом, використовуючи символічні елементи. Світильники, що горіли під час поминальних церемоній, часто зображувалися як джерела світла, що вказують шлях духам або символізують їхню незгасну пам'ять.

Однією зі спільних тем, яка простежується як у традиційних, так і в сучасних художників, є образ природи як сакрального простору. У традиції це були гори, річки, дерева як місця, де мешкають духи. У сучасному живописі ці мотиви зберігаються, однак інтерпретуються метафорично – як відчужене середовище, втрачений рай або фон для особистої трансформації. Ще однією наскрізною темою є жінка як медіатор між світами. Якщо в традиційних уявленнях це була шаманка або богиня, яка пов'язує реальний та потойбічний світ, то сучасні художники представляють жінку як травмоване, але стійке тіло, що вміщує в собі історію роду, нації, культури. При цьому, навіть у зображенні страждання чи вразливості, митці часто підкреслюють внутрішню силу, стійкість та здатність до відродження, які є квінтесенцією жіночого початку. Вони використовують різноманітні медіа – від живопису та скульптури до відеоарту та перформансів – щоб висловити складні наративи про жіночий досвід, пам'ять та культурну спадщину [24].

Усе це формує систему міфологічної уяви, яка відрізняє традиційний і сучасний живопис. У традиції міфологія функціонує як невід'ємна частина

життя – вона оприсутнюється у сценах повсякденного буття, часто не прямо, а через натяки, символи, композиційну організацію.

У ХХІ столітті, навпаки, відбувається артикуляція міфу – міфологічні образи стають самостійними темами для мистецького осмислення, часто інтерпретуються крізь призму фемінізму, екології, кібернетики, постколоніального досвіду. Персонажі отримують оновлені тіла, контексти, художні форми: божества постають у вигляді фрагментованих кіборгів, духи – як елементи інсталяцій чи цифрових середовищ [42].

Це означає, що хоча сюжети залишаються сталими – Сансін, Куміхо, духи предків, місячні богині, шаманські ритуали – змінюється форма їх репрезентації: від делікатних натяків до прямої, концептуалізованої візуалізації. Таким чином, сучасне мистецтво не тільки зберігає традицію, але й трансформує її, розширюючи межі розуміння міфу як живого культурного тіла.

Таким чином, головна відмінність між митцями традиційного та сучасного періодів полягає не стільки в технічних чи формальних аспектах (хоча і вони істотні), скільки у зміні самої функції міфу в мистецтві. Якщо раніше міфологія виконувала роль пояснювального та об'єднувального інструмента, що фіксував колективне знання, то сьогодні вона перетворюється на простір індивідуального пошуку й саморефлексії. Міф стає не стільки відповіддю, скільки запитанням, а художник – не ретранслятором, а перетворювачем змісту. Міф перетворюється з предмета на процес, із зображення на досвід, з образу на концепт. Ця трансформація віддзеркалює загальні зрушення у світовому мистецтві, однак у контексті корейської культури вона має особливу вагу – як спроба віднайти баланс між збереженням традиції та її переосмисленням у глобалізованому світі.

2.2. Робота над ескізами, виконання картону

Після затвердження теми дипломного дослідження, зокрема «Жіночий образ у корейській міфології», постало питання щодо вибору конкретного міфологічного персонажа, техніки виконання, формату та загального образного й композиційного рішення. Перші етапи роботи були пов'язані з інтенсивним пошуком візуального матеріалу, вивченням традиційних уявлень про духів, божеств та жіночі образи у міфології Кореї. Паралельно розпочалася робота як над теоретичною, так і над практичною частинами дипломного проєкту. Протягом перших кількох місяців після остаточного формулювання теми значна увага приділялася пошуку інформації та ідей, необхідних як для творчої, так і для теоретичної частини дослідження.

За результатами ґрунтовних пошуків був розроблений детальний план роботи:

1. Здійснювати паралельну роботу над теоретичною та практичною складовими дипломної роботи;
2. Узгодити всі аспекти, пов'язані з технікою виконання, композиційним та кольоровим рішенням, а також з цілісною концепцією;
3. Створити попередні ескізи для майбутньої роботи, а після їхнього затвердження приступити до розробки чорнових версій картону;
4. Безпосередньо написати картину та коригувати деталі з керівником;
5. Покрити готову картину лаком та оформити у раму.

На початковому етапі було обрано зосередитись на одному з найбільш шанованих у корейській традиції духів – Сансіні, духові гір. Хоча в народній уяві Сансін зазвичай постає як мудрий старець, в окремих регіонах він набуває жіночих рис або зображується як жінка, що символізує материнську опіку, тісний зв'язок із природою та плодючість [29]. Саме тому постать жіночого духа гори виявилася найбільш відповідною темі

дослідження. Під час роботи над першими ескізами постало питання про повноцінне візуальне розкриття образу. Первинно зображення передбачало лише постать жінки, але у співпраці з керівником творчої частини було прийнято рішення додати тигра – традиційного супутника Сансіна, який символізує силу, охоронну функцію та зв'язок із дикими силами природи, а також як національний символ Кореї.

Композиційні пошуки, тональні рішення та пошуки колориту виконувалися у графічних редакторах, що дало змогу варіативно підходити до кожного елементу, адаптуючи ідеї до формату майбутнього полотна. (див. Додаток 2, рис. 2.13; 2.14; 2.15; 2.16; 2.17).

Особливу увагу було приділено зовнішньому вигляду жіночого духа: обране вбрання посилається на традиційний ханбок, однак у стриманому, вивіреному кольоровому рішенні. Біло-блакитна гама символізує чистоту, спокій, зв'язок із землею та духовний вимір. Волосся духа прибране традиційно, з легким натяком на шляхетність і стриманість, що підкреслює гідність образу.

Окрему роль відіграє тло картини. Позаду зображено гірський пейзаж із соснами – невід'ємними символами південнокорейського ландшафту, а також священними деревами у міфологічних уявленнях. Гори, як місце перебування духів, виступають тут не лише фоном, а повноцінним елементом оповіді, простором сили. Сосни символізують вічність, витривалість та духовне очищення.

Техніка виконання картини – олійний живопис на полотні – була обрана свідомо, з метою досягнення глибини кольору, м'якості переходів та відчуття монументальності. Завдяки цьому зображення духа постає гармонійним, спокійним, але водночас могутнім і вкоріненим у природу.

Формат картини – 90×60 см – обраний для того, щоб повністю зобразити фігуру жінки у статичній, врівноваженій позі, створити вертикальну композицію. Тигр, що супроводжує героїню, контрастує за

кольором і формою, підкреслюючи її спокій і водночас натякаючи на її внутрішню силу. Його положення і пластика створюють динамічну рівновагу композиції.

Під час роботи над картиною було створено низку ескізів, деякі з яких були скориговані після консультацій з науковим керівником та отримання зауважень від комісії під час переглядів бакалаврських робіт, зокрема щодо композиції, анатомічної точності та відповідності культурному контексту. Всі отримані коментарі були враховані, і відповідні ескізи були перероблені.

2.3. Етапи створення живописного полотна

Фінальним та найвідповідальнішим кроком у реалізації творчої частини дипломного проекту стало створення завершеного живописного твору на полотні. Після затвердження фінального ескізу постало завдання перенести його з картону на підготовлене полотно. Для цього використовувалася калька – прозорий папір, що дозволяє з високою точністю перевести малюнок. Ескіз спочатку копіювався на кальку, а далі обережно переносився на поверхню полотна за допомогою ручки або олівця. Цей метод дає змогу зберегти точність побудови й розташування основних елементів композиції.

Після перенесення зображення на полотно розпочався етап підмальовку, який дав змогу закласти загальну тональність і кольорову основу картини. У процесі роботи, у співпраці з керівником, було прийнято рішення дещо змінити початкову кольорову гаму – зробити її світлішою та стриманішою. Це дозволило досягти бажаного емоційного ефекту – створити атмосферу загадковості, міфологічного спокою та легкого сну. Початково планувалися більш насичені та контрастні відтінки, але перехід до домінуючих холодних тонів, таких як розмиті лазурові, бірюзові, сіро-блакитні, індиго, а також світлі варіації умбри натуральної та сіени паленої,

що надали композиції ефірності та легкості. Використання тонких лесирвань та напівпрозорих шарів фарби сприяло створенню м'яких переходів, що посилює відчуття туманності та нереальності. У якості теплих акцентів використано червоний кадмій, охру золотисту, сієну натуральну та коричневі відтінки, наближені до паленої умбри, які вкраплено у деталях одягу, віялі, шерсті тигра та обличчі персонажа. Ці кольори органічно поєднано в загальну стриману гаму так, щоб вони не домінували, а м'яко привертали увагу глядача до ключових елементів. Застосування напівпрозорих лесирувальних шарів із високим вмістом розчинника дозволило створити м'які градації та глибину кольору. Таке технічне рішення було спрямоване на формування образу, що ніби існує поза межами реального світу – у міфологічному, сакральному просторі.

Поступово, протягом кількох місяців, відбувалася робота маслом. Водночас велося постійне коригування, що дозволяло досягти цілісності й гармонії образу. Особлива увага приділялася опрацюванню анатомії, деталей обличчя та рук, складок одягу й глибини погляду. Деякі ділянки, зокрема волосся, віяло та фрагменти тла, опрацьовано шляхом нанесення тонких шарів із поступовим насиченням кольору, що створювало ефект внутрішнього світіння. Фон картини було вирішено стилізувати – для цього застосовувалися мазки мастихіном, які створювали ритмічну фактуру, а також напівпрозорі шари фарби з високим вмістом розчинника. Пластика мазка відіграє роль не лише декоративного елементу, а й смислового акценту – фактура ніби підкреслює рух повітря, струм думки, вібрацію простору навколо персонажа. Така техніка надала фону легкості, глибини та ефекту туману, що підкреслює міфологічну природу зображеного духа. Завдяки цьому простір картини втрачає чіткі межі, ніби розчиняється, відкриваючи глядачу шлях у символічний вимір.

Композиція картини вибудована діагонально, з акцентом на взаємодію між головним персонажем та тигром, які разом формують

центральну групу. Погляд глядача природно рухається від обличчя персонажа до фігури тигра, що підкреслює їхній символічний зв'язок. Розташування дерева у правій частині та гір на задньому плані у лівій верхній частині створює збалансовану структуру, що надає глибини простору та підтримує загальну гармонію.

Головний персонаж – жіноча фігура у фронтальному положенні з легким поворотом корпусу вліво — домінує в композиційному центрі, завдяки чому саме вона сприймається як головне візуальне й смислове ядро. Її постава спокійна, погляд зосереджений, а риси обличчя передають внутрішній спокій і зосередженість, що посилює емоційну напругу сцени. У правій руці вона тримає віяло – декоративний акцент глибокого червоного кольору, який стає точкою фокусування й водночас має символічне значення, пов'язане з жіночою силою та сакральністю. Тіло тигра спрямоване донизу по діагоналі, а голова повернута до глядача, що створює враження напруженої, але врівноваженої енергії. Його поза поєднує спокій і готовність до дії – лапи зібрані під тілом, хвіст окреслює рух по колу, що композиційно врівноважує вертикаль фігури жінки. Очі тигра, як і героїні, не шукають прямого контакту з глядачем, а ніби спрямовані вглиб – це створює ефект внутрішнього діалогу, розгорнутого поза межами реального простору. Дерево, що підіймається вгору справа, служить вертикальним противаговим елементом до масивної центральної групи, водночас виводячи композицію у верхню частину полотна. Його гілки не деталізовані, виконані у техніці розмитих плям, що передає ефект марева або диму – як частина символічного фону. Гори на тлі утворюють глибину простору та забезпечують другий план, що візуально віддаляє дію і занурює її у вигаданий, міфологічний ландшафт.

Завершальними етапами стали лакування полотна для захисту живописного шару та підбір рами, яка гармонійно підкреслила композицію й зробила роботу завершеною як експозиційний об'єкт. Завдяки ретельній підготовці, кропіткій технічній роботі та постійному діалогу з керівником, фінальна картина стала візуальним втіленням обраної теми та кульмінацією творчої частини дипломного проєкту. (див. Додаток 2, рис. 2.18).

Висновки до другого розділу

У межах розділу було розглянуто основні тенденції зображення корейської міфології в образотворчому мистецтві, зокрема акцентовано увагу на жіночих образах, які є знаковими для розуміння міфологічної системи Кореї. Досліджено як класичний живопис традиційних корейських художників, так і інтерпретації сучасних митців, що працюють у різних жанрах і техніках. Окрему увагу приділено творчості митців корейського походження, що мешкають за межами Кореї, а також окремим прикладам західного мистецтва, які інтегрують міфологічні мотиви у власний художній наратив. Аналіз довів, що корейська міфологія, попри локальне походження, має універсальний потенціал для інтерпретацій, завдяки чому вона зберігає актуальність і у сучасному глобальному мистецькому контексті.

У цьому розділі представлено послідовний опис процесу створення живописного полотна, що є творчою складовою дипломної роботи. Було визначено мету, сформульовано завдання, а також розроблено та затверджено послідовний план дій, якого дотримувалися протягом усього робочого процесу. Цей ретельно спланований підхід сприяв ефективному та поступовому досягненню головної мети – створенню високоякісної картини. Фотодокументація всього процесу подана у Додатках.

ВИСНОВКИ

У роботі було досліджено, проаналізовано, теоретично обґрунтовано та художньо переосмислено візуальні інтерпретації традиційних образів корейської міфології в живописі ХХІ століття. Основна увага зосереджена на жіночому образі як носієві сакрального змісту, культурної пам'яті та візуального символу національної традиції.

Під час виконання дипломної роботи було визначено та виконано такі завдання:

- визначити основні особливості структури корейської міфології;
- виокремити та класифікувати ключові образи в міфологічному дискурсі Кореї;
- здійснити порівняльний аналіз художньої репрезентації міфології в традиційному та сучасному живописі;
- проаналізувати приклади робіт як корейських, так і західних художників, що звертаються до фольклорних сюжетів Кореї;
- описати основні етапи розробки та реалізації творчої частини дипломного проєкту – створення авторської картини в техніці олійного живопису.

Для досягнення поставлених цілей і розв'язання дослідницьких завдань було застосовано комплекс методів: герменевтичний – для тлумачення символічних і образних смислів традиційної міфології; історико-культурний – для аналізу впливу культурного середовища на становлення міфологічних сюжетів; історико-порівняльний – для виявлення змін в образотворчих підходах у різні періоди. Структура дипломної роботи охоплює вступ, два розділи, висновки до кожного з розділів, загальні висновки, список використаних джерел та ілюстративні додатки. Загальний обсяг роботи складає 71 сторінку.

У першому розділі висвітлено змістовну основу корейської міфології, її історичні джерела та ключові жіночі персонажі, які сформували основу для подальшого художнього аналізу. Розкрито структуру міфологічної системи та її глибинну символіку, що зберігає культурну ідентичність Кореї впродовж століть.

У другому розділі проаналізовано живописні твори, присвячені темам міфу, як у традиційному корейському живописі, так і в сучасному мистецтві XXI століття. Окрема увага приділена західним авторам – художникам корейського походження, які живуть за межами країни і переосмислюють міфологічні мотиви крізь призму сучасних культурних ідентичностей. Також розглянуто техніко-стилістичні особливості творів, композиційні рішення, колористику та ступінь наближення до міфологічної традиції.

У розділі описано етапи створення авторського живописного твору, присвяченого жіночому втіленню духа гір Сансіна – сакрального образу з традиційної корейської віри. Показано розробку композиційної структури, вибір форматного рішення, кольорової гами, матеріалів, методів опрацювання фону та деталей, а також узгодження образу з історичними іконографічними джерелами. Здійснено спробу переосмислити архетип жінки-добродійниці, провідниці, охоронниці й провісниці у контексті сучасного мистецького бачення.

Теоретичні положення та художня частина дипломної роботи можуть бути використані як аналітична база для подальших досліджень з міфології, фольклористики, історії мистецтв і культурології. Матеріали також становлять інтерес для викладачів і студентів мистецьких закладів, художників, ілюстраторів, кураторів та всіх, хто працює з темою візуального переосмислення міфологічних сюжетів у сучасному мистецтві. Робота розкриває потенціал локальної міфології як універсального ресурсу для творчих інтерпретацій і сприяє збереженню та популяризації нематеріальної культурної спадщини Кореї в глобальному мистецькому контексті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Буханенко А. В. Специфіка перекладу та адаптації корейської медіапродукції для української аудиторії. Київ: Київський національний лінгвістичний університет, 2024.
2. Вториніна Д. Г. Особливості перекладу графічної новели: магістерська робота. Дніпро: Університет митної справи та фінансів, 2024. С. 82.
3. Кдинова І. Корейські етнонаціональні мистецькі традиції в Україні (творчість ансамблю корейського танцю «Тораді»). Київ: *Часопис Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського*. 2019. № 4 (45). С. 104–112.
4. Кім О. О. Музично-естетичне виховання учнів початкової школи Республіки Корея (друга половина ХХ – початок ХХІ століття) : дис. канд. пед. наук. Харків: Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, 2020. 302 с.
5. Кінджибала О. Сюжетно-типологічні особливості корейських народних казок. Дрогобич: *Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*, 2020. (27).
6. Кішенець О. К. Інтеграція етноестетичних особливостей візуальної ідентифікації та рекламного супроводу ресторану азіатської кухні «Аомогі» в українському просторі. Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2024.
7. Костанда І. О. Наративні стратегії як чинник формування історичної свідомості: реконструкція історичної реальності у «Самгук Сагі» («삼국사기») та «Самгук Юса» («삼국유사») // Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2024. С. 156–164.

8. Масляченко О. Міфологічні персонажі спортивно-художніх дійств у сучасній культурі. *Міжнародний вісник: Культурологія. Філологія. Музикознавство*. Нац. акад. кер. кадрів культури і мистецтв, Одес. нац. муз. акад. ім. А. В. Нежданової. Київ, 2018. № 10. С. 83–87.
9. Могилко Ю. О. Національна специфіка корейської дитячої літератури XX століття. Київ: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2019. С. 108–137.
10. Мозохіна П. В. Характеристика космогонічних уявлень у корейських міфах: лінгвопрагматичний аспект. Київ: Київський національний лінгвістичний університет, 2024.
11. Онопченко О. В. Аналіз міжнародного досвіду та найкращі практики. *Інноваційні практики наукової освіти: матеріали II Всеукраїнської конференції*. Київ : Інститут обдарованої дитини НАПН України, 2022. С. 697.
12. Петрушко В. Космологічні уявлення у міфології корейського народу // Київ: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2022. Вип. 67. С. 123–127.
13. Ahn Hwi-Joon. Korean Genre Painting. *Journal of Korean Art & Archaeology*, Vol.3, 2009, Pp. 68–105.
14. Ahn D. Encyclopedia of Korean Folklore and Traditional Culture Vol.III Encyclopedia of Korean Folk Literature. National Folk Museum of Korea, 2014 Pp. 240–293.
15. Art Is a Shapeshifter: Zadie Xa in Conversation with Sarah Shin // Remail Modern Museum Press, 2020. URL: <https://remailmodern.org/art-artists/art-artists-all/art-is-a-shapeshifter-zadie-xa-in-conversation-with-sarah-shin/> (Last accessed: 25.05.2025).
16. Bailey, J. Korea's Sipjangaeng Iconography: The Quest for Longevity and Immortality in Korean Visual Culture. *The Asia-Pacific Journal*, 2020. URL: <https://apjjf.org/2020/8/bailey> (Last accessed: 19.05.2025).

17. Canda E. R. The Korean Tiger: Trickster and Servant of the Sacred. *Korea Journal*, 1981. Vol. 21, No. 11. Pp. 22–38.
18. Cho E. A Tiger's Divine Wisdom and the Uneducated Commonfolk: Minhwa's Extraordinary Abilities of Dynastic Upheaval. Irvine : University of California, 2020. URL: <https://core.humanities.uci.edu/wp-content/uploads/2021/03/UROP-2020-Cho.pdf> (Last accessed: 26.04.2025).
19. Choy Jean Kyung. The nomad, the exile, the in-between : diaspora and identity in Korean modern and contemporary art. M.A., The University of British Columbia, 2015. Pp. 240.
20. Choi, Jin-Cheol, Park, Jung-Sun. Digital Media and Culture in Korea. The Handbook of the Korean Wave. Edward Elgar Publishing, 2017.
21. Elizabeth Hammer. The arts of Korea. New York: The Metropolitan Museum of Art, 2001, Pp. 117.
22. Encyclopedia of Korean Folklore and Traditional Culture Vol.V Encyclopedia of Korean Folk Drama. National Folk Museum of Korea, 2020.
23. Eom So Yeon. The Symbolic Meaning of the 'Tiger' in Minhwa and Its 'Social Contexts' in Joseon Period. *Journal of Science of Art and Design*, 2004. No. 6/1, 33–59.
24. Fruman Seungmin. Defining the 'Ideal Woman': Korean Femininity in Occupation-Era Modernisms, c. 1910–1945. *Apollon Undergraduate Journal*, 2023. URL: <https://www.apollonejournal.org/apollon-journal//defining-the-ideal-woman-korean-femininity-in-occupation-era-modernisms-c-1910-1945-1> (Last accessed: 26.05.2025).
25. Hyunsoo Woo. Treasures from Korea. Arts and Culture of the Joseon Dynasty, 1392–1910. Philadelphia : Philadelphia Museum of Art, 2014, Pp. 356.
26. Jean-Paul Baldacchino, Eun-Jee Park. Between Fantasy and Realism. *European Journal of East Asian Studies*, 2020. Pp. 285–309.

27. Jaeseok Kim. The many lives of Lee Bul. Art Basel, 2018. URL: <https://www.artbasel.com/news/lee-bul-artist-visionary-korea> 1 (Last accessed: 13.04.2025).
28. Jinseok Seo. The haunted culture – Shamanic heroes in the cultural content industry of South Korea. *Acta Orientalia Vilnensia*, 2011. 12(1) Pp. 79-104.
29. Kendall Laurel. Korean Gods and Shamans. *Minds Rising: 13th Gwangju Biennale Journal*, 2021. URL: <https://13thgwangjubienale.org/minds-rising/kendall/> 1 (Last accessed: 26.04.2025).
30. Kendall, Laurel, Jongsung Yang, and Yul Soo Yoon. God Pictures in Action: Korean Shaman Paintings and the Work They Do. *Ars Orientalis* 50, 2021. URL: <https://quod.lib.umich.edu/a/ars/13441566.0050.012/--god-pictures-in-action-korean-shaman-paintings-and-the-work?rgn=main;view=fulltext> (Last accessed: 25.05.2025).
31. Kim Chae-won, Kim Li-na. *Arts of Korea*. New York: Kodansha International, 1974. Pp. 262–328.
32. Kim Hyosook, Rebekah Clements, Mina Rhyu. A Genealogy of Tiger Nationalism in Korea: Post-Colonial Discourse, Ch'oe Namsŏn and the Seoul Olympics. *Cambridge University Press, International Journal of Asian Studies*, vol. 20, no. 2, 2022, Pp. 189–208.
33. Kim, N. *Making Myth, History, and an Ancient Religion in Korea*. Cambridge: Harvard University, 2017. URL: <https://dash.harvard.edu/server/api/core/bitstreams/37ebd9e6-f08c-4363-b856-16dbcb11021/content> (Last accessed: 13.03.2025).
34. Kim Young Na. *Being Modern: Representing the 'New Woman' and 'Modern Girl' in Korean Art*. Seoul National University, 2003, Pp. 216–243.
35. Kwon, H. *A Case Study of the Jangseung Ritual of Noryangjin*. Seoul: Seoul National University, 2020.

36. Lee-Niinioja H. S. Collective Memories of 'Eternal Longevity and Happiness' through Serendipitous Emotional Korean Folk Art, Minhwa. Helsinki : Independent Scholar, 2022.
37. McBride, Richard D. II. The Structure and Sources of the Biography of Kim Yusin. *Acta Koreana*, vol. 16, no. 2, 2013, pp. 497–535.
38. McKillop Beth. Korean art and design. Textiles, dress and embroidery. London: British Museum Press, 1992. Pp. 126–148.
39. Moon So-Young. An Artist Who Calls Himself a Mediator: Choi Jeong-hwa Says He Finds the Visual Power and Spirituality of Everyday Objects. *Korea JoongAng Daily*, 2018. URL: <https://koreajoongangdaily.joins.com/2018/09/09/artsDesign/An-artist-who-calls-himself-a-mediator-choi-jeonghwa-says-he-finds-the-visual-power-and-spirituality-of-everyday-objects/3052965.html> (Last accessed: 29.04.2025).
40. Otherworldly Detail: In Trip West, Hyunjeong Lim Sets the Scene for Extraordinary Stories. *Gallery 4Culture*, 2024. URL: <https://www.4culture.org/otherworldly-detail-in-trip-west-hyunjeong-lim-sets-the-scene-for-extraordinary-stories/> (Last accessed: 26.04.2025).
41. Park J. Gon, Woo, Seondo Goddess, and Chinese Legends about People in Korean Mythology. *International Journal of Korean Humanities and Social Sciences*, 2016. Pp. 39–54.
42. Ramsay L. The Korean War, Korean Americans and the Art of Remembering. *The Asia-Pacific Journal*, 2009. URL: <https://apjjf.org/ramsay-liem/3235/article>.
43. Seojeong Shin. Visual Nationalism and Communal Rituals: Park Saengkwang's Art and Korean Shamanism. Pittsburgh, USA: University of Pittsburgh, 2022. Pp. 663–681.
44. Sevinc Ekin. Into the Mythical World of Zadie Xa's Nine Tailed Tall Tales: Trickster, Mongrel, Beast. *The Granite Tower*, 2023. URL:

- <https://www.thegranitetower.com/news/articleView.html?idxno=11338> (Last accessed: 26.04.2025).
45. Shin H., Kim M., Moenig U. The Distinctive Paintings of the Sun God and Moon Goddess in the Ancient Ohoeibun Goguryeo Tombs. *Korea Journal*, 2020. Pp. 219–241.
 46. The Korean Tiger: Trickster and Servant of the Sacred. *Korea Journal*, 1981. Vol. 21, No. 11. Pp. 22–38.
 47. Wayne Stein. The Cinema of Korean Horror: The Undead Virgin Ghosts. *Undead Virgin Ghosts*, 2023, Pp. 11.
 48. Wechsler, J. In the Realm of Yongwang (Dragon King): Paintings by Dongkuk Ahn. Zimmerli Art Museum, Exhibition catalogue, 2007. URL: <https://www.donahn.org/artwork/> (Last accessed: 26.04.2025).
 49. Yoonhee Hong. Return of Myth, Myth Resources, and the Contemporaneity of Mythology in Korea and China Today. *International Journal of Korean History*, 2022. 27(1) Pp. 325–254.
 50. Yul Soo. Minhwa: Paintings for Happiness. *My Love of Minhwa*. Seoul: The Korea Foundation, 2020. No. 34/4, 12–35.

ДОДАТКИ

Додаток 1

Корейська міфологія: особливості сюжетно-образної системи

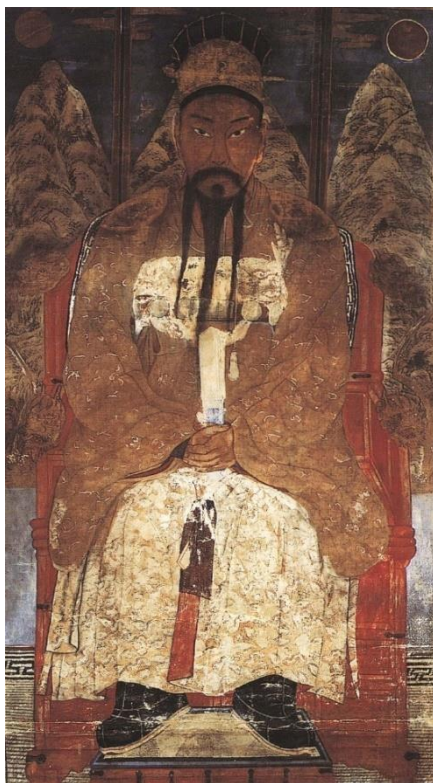

Рис. 1.1. Портрет Тангуна. Чхе Йон-сін. Кінець XIX – початок XX ст.

Рис. 1.2. Квісін. Барельєф на черепиці. Держава Пекче. VII ст. Сеул.
Національний музей.

Рис. 1.3. Уривок зі сцени полювання на лисиць. династія Чосон.

З колекції: Національний музей Чеджу

Рис.1.4. Зображення Джумонга. Гробниця мисливців, фреска Когурьо (Цзянь, провінція Цзілінь, Китай).

Рис. 1.5. Гірський пейзаж. Кім Хаджонг. 1815р. Національний музей Кореї.

Рис. 1.6. Ритуальний танець мудан. 1930 р.

Образи легенд і переказів у традиційному мистецтві Кореї

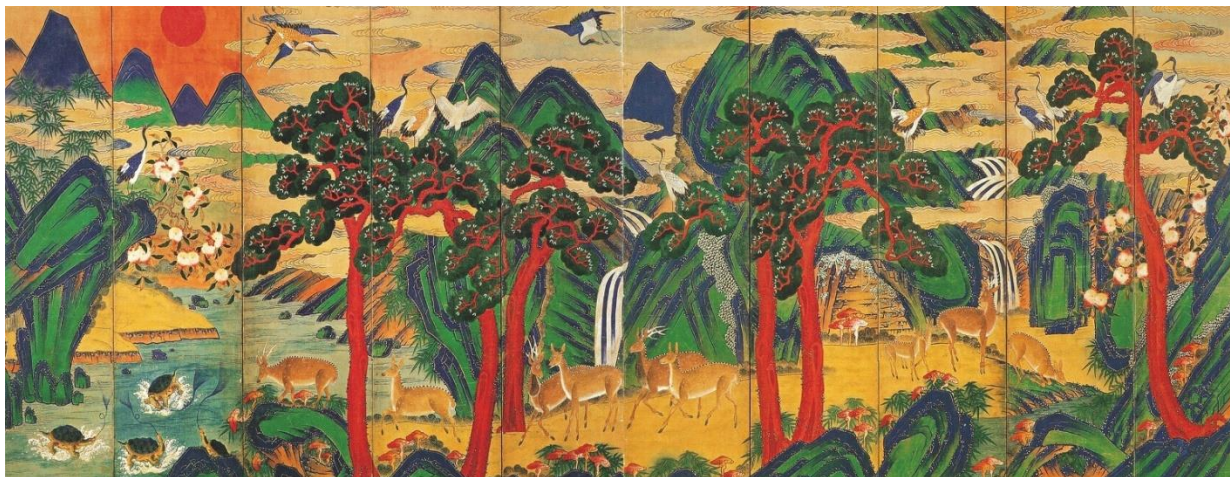

Рис. 1.7. Десять символів довголіття. Десятипанельна ширма.
(210 см х 552,3 см). Кінець XVII Іст. Національний музей Кореї.

Рис. 1.8. Хаєтає в палаці Кьонбоккун.

Рис. 1.9. Чангсин, корейський тотем у Корейському народному селі (Мінсокчон) у Йоніні, Кьонгі-до, Корея.

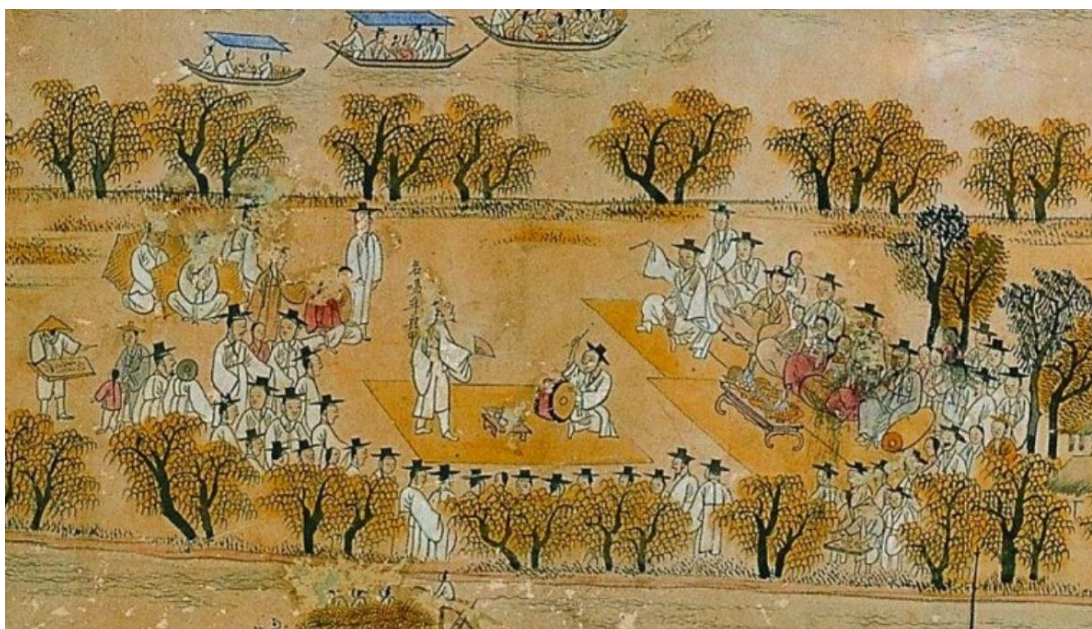

Рис. 1.10. Сцена з пансорі Мо Хин Гапа. Частина 10-панельної складної ширми «Пхеньяндо». Династія Чосон. Музей Сеульського національного університету.

Рис. 1.11. «Танцюючий хлопчик» з альбому жанрових картин Кім Хондо. XVIII ст. Династія Чосон. Національний музей Кореї.

Рис. 1.12. Ритул кут. «Танець шамана». Шін Юн Бок. Кінець правління династії Чосон (1805). Художній музей Гансон.

Рис. 1.13. Обкладинки до серіалу «Моя дівчина – Куміхо», 2010.

Рис. 1.14 Обкладинки до серіалу «Історія дев'ятихвостого лиса 1938», 2023.

Рис. 1.15. Обкладинки до серіалу «Гоблін», 2016.

Рис. 1.16. Обкладинка до вебтуну «Разом з богами», 2010.

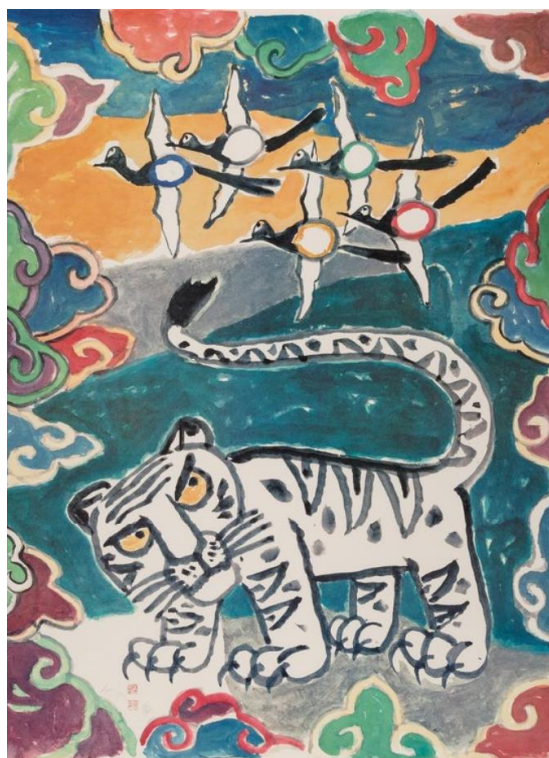

Рис. 1.17. Обкладинка до гри в жанрі MMORPG «Lineage II», 2003.

Рис. 1.18. Плакат Олімпійських ігор у Сеулі 1988 року. Кім Кі-Чхан.

Рис. 1.19. «Госа-гван-бок-до». Сім Са-Джон, Гірський пейзаж, що зображує неквапливе життя вченого, який грає на скрипці. Колекція Художнього музею Гансон. Сеул.

Додаток 2

Аналіз творів провідних митців, пошуки композиції й колориту

Рис. 2.1. Жанрова сцена «Дано Пунчжон». Шін Юн-Бок. кінець XVIII – початок XIX ст. колекція Художнього музею Гансон. Сеул.

Рис. 2.2. «Кіборг W1, W2, W4 та W6». Лі Буль. Виставка «Людина, сім питань» в Музеї мистецтв Ліум. Сеул.

Рис. 2.3. «Подорож на Захід». Хьон Гьон Лім. 2023.

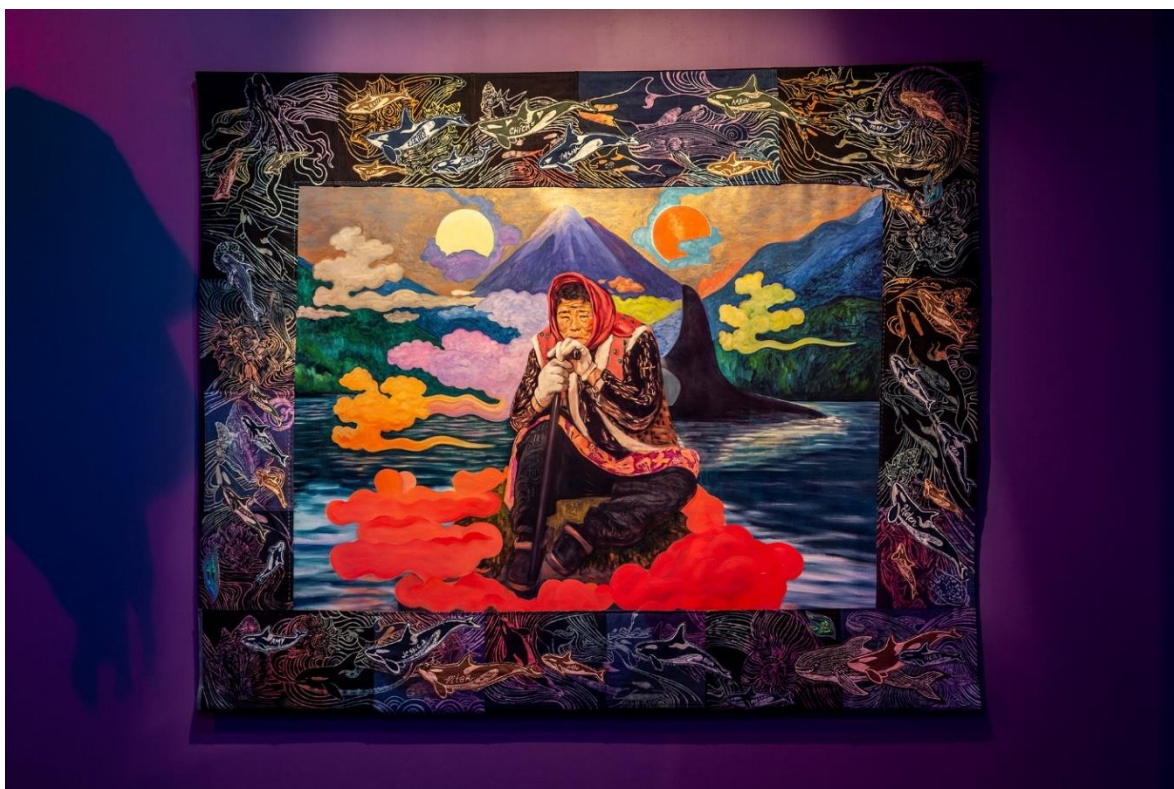

Рис. 2.4. Богиня Мамог «Волоссянки та ламінарія під морською сіллю»// Шана моїм предкам» Зейді Кса. 2019.

Рис. 2.5. «Два жовтих дракона» Дон Ан. 1997.

Рис. 2.6. «Дракон у золотому озері» Дон Ан. 1999.

Рис. 2.7. «Тисяча років виживання та дотепності» Зейді Кса. 2023

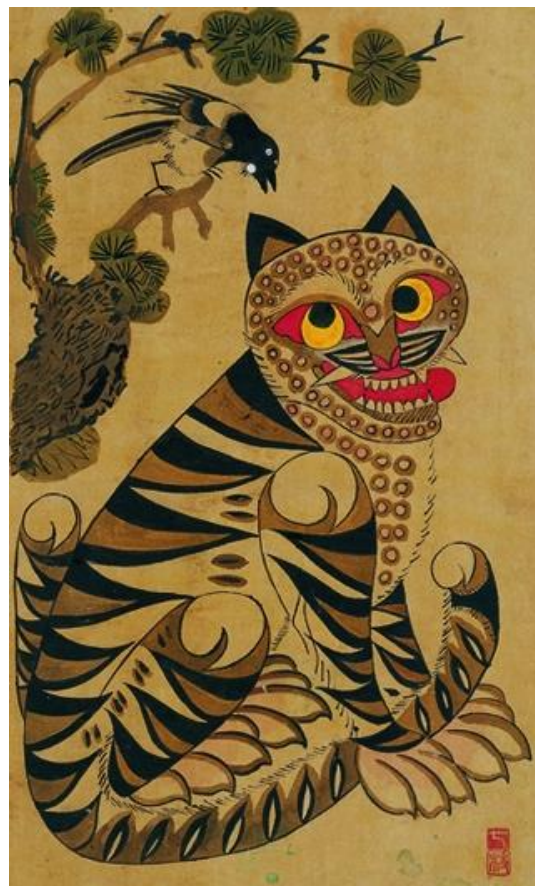
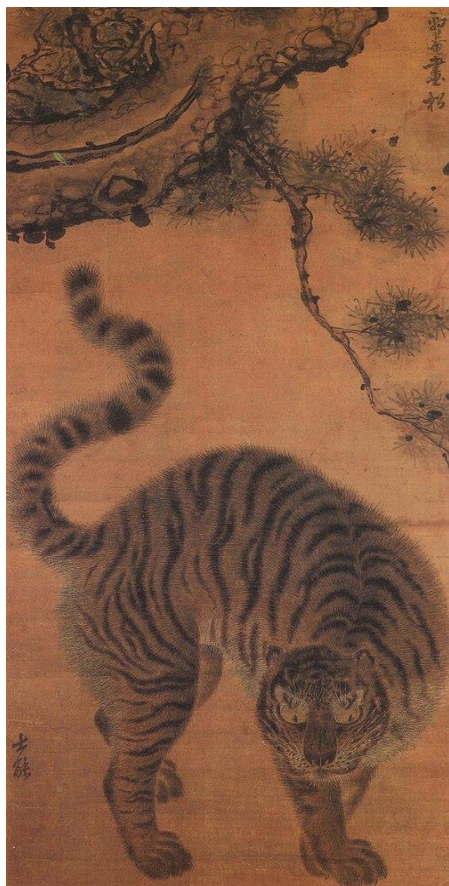

Рис. 2.8. «Сосна та тигр». Кім Хон-До. XVIIIст. Художній музей Хо-Ам.

Рис. 2.9. «Тигр і сорока». Серія народних картин «Мінхва». Кінець XIXст. Музей Хорім.

Рис. 2.10. Ритуал кут. «Вигнання богині віспи». З альбому жанрових картин Гісана. Кім Чун-гин. Кінець XIX ст.

Рис. 2.11. Художник Чхве Джонг Хва оточений своєю роботою «Квітуча матриця», що є частиною персональної виставки в Національному музеї сучасного мистецтва, Сеул.

Рис. 2.12. «Закохані під місяцем». Шін Юн Бок. XVIII ст. Художній музей Кансон, Сеул.

Робота над ескізами, виконання картону

Рис. 2.13; 2.14; 2.15. Пошукові ескізи.

Рис. 2.16; 2.17. Пошукові ескізи кольорового рішення.

Рис. 2.18. Приходько Дарина. Жіночий образ у корейській міфології.
2025, полотно, олія, 90х60.